

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

mercredi

21-01-2004

Matin

woensdag

21-01-2004

Voormiddag

cdH	centre démocrate Humaniste
CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
ECOLO	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	Front National
MR	Mouvement réformateur
N-VA	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	Parti socialiste
sp.a-spirit	Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht
VLAAMS BLOK	Vlaams Blok
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :		Afkortingen bij de nummering van de publicaties :	
DOC 51 0000/000	Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 51 0000/000	Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groen kaft)
CRABV	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken
PLEN	Séance plénière (couverture blanche)	PLEN	Plenum (witte kaft)
COM	Réunion de commission (couverture saumon)	COM	Commissievergadering (zalmkleurige kaft)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants	Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Commandes :	Bestellingen :
Place de la Nation 2	Natieplein 2
1008 Bruxelles	1008 Brussel
Tél. : 02/ 549 81 60	Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be	www.deKamer.be
e-mail : publications@laChambre.be	e-mail : publicaties@deKamer.be

SOMMAIRE

Question de M. Filip De Man au premier ministre 1
sur "la profonde divergence de vues entre deux
de ses ministres à propos du port du voile" (n°
1178)

Orateurs: **Filip De Man, Guy Verhofstadt,**
premier ministre

Question de Mme Nahima Lanjri à la ministre de 4
la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la
Politique des grandes villes et de l'Egalité des
chances sur "la représentation de groupes à
risque dans la fonction publique" (n° 1199)

Orateurs: **Nahima Lanjri, Marie Arena,**
ministre de la Fonction publique, de
l'Intégration sociale, de la Politique des
grandes villes et l'Egalité des chances

Question de Mme Marie-Claire Lambert au 9
secrétaire d'Etat à l'Informatisation de l'Etat,
adjoint au ministre du Budget et des Entreprises
publiques, sur "les déclarations de naissance à
l'hôpital" (n° 1267)

Orateurs: **Marie-Claire Lambert, Peter**
Vanvelthoven

Question de M. Claude Marinower au vice-premier 10
ministre et ministre de l'Intérieur sur "d'éventuels
nouveaux accords européens concernant le non-
respect par un Palestinien des modalités
d'accueil" (n° 1085)

Orateurs: **Claude Marinower, Patrick**
Dewael, vice-premier ministre et ministre de
l'Intérieur

Questions jointes de 11
- M. Richard Fournaux au vice-premier ministre et 11
ministre de l'Intérieur sur "le transfert de l'ex-
police aéronautique" (n° 1105)

- M. François-Xavier de Donnea au vice-premier 11
ministre et ministre de l'Intérieur sur "le statut du
personnel de l'ex-police aéroportuaire" (n° 1262)

Orateurs: **Richard Fournaux, François-**
Xavier de Donnea, Patrick Dewael, vice-
premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Hagen Goyvaerts au vice-premier 13
ministre et ministre de l'Intérieur sur "la
modification de la brochure d'information de
l'AFCN" (n° 1210)

Orateurs: **Hagen Goyvaerts, Patrick Dewael,**
vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de Mme Magda De Meyer au vice- 15
premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la
situation des Roms du Kosovo" (n° 1253)

INHOUD

Vraag van de heer Filip De Man aan de eerste 1
minister over "de grote onenigheid tussen twee
van zijn ministers inzake de hoofddoek" (nr. 1178)

Sprekers: **Filip De Man, Guy Verhofstadt,**
eerste minister

Vraag van mevrouw Nahima Lanjri aan de 4
minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke
Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen
over "de vertegenwoordiging van risicogroepen bij
de overheid" (nr. 1199)

Sprekers: **Nahima Lanjri, Marie Arena,**
minister van Ambtenarenzaken,
Maatschappelijke Integratie,
Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen

Vraag van mevrouw Marie-Claire Lambert aan de 9
staatssecretaris voor Informatisering van de
Staat, toegevoegd aan de minister van Begroting
en Overheidsbedrijven, over "de
geboorteaangiften in het ziekenhuis" (nr. 1267)

Sprekers: **Marie-Claire Lambert, Peter**
Vanvelthoven

Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice- 10
eerste minister en minister van Binnenlandse
Zaken over "eventuele nieuwe Europese
afspraken in verband met de niet-naleving van de
opvangmodaliteiten door een Palestijn" (nr. 1085)

Sprekers: **Claude Marinower, Patrick**
Dewael, vice-eerste minister en minister van
Binnenlandse Zaken

Samengevoegde vragen van 12
- de heer Richard Fournaux aan de vice-eerste 12
minister en minister van Binnenlandse Zaken over
"de overheveling van de vroegere
luchtvaartpolitie" (nr. 1105)

- de heer François-Xavier de Donnea aan de vice- 12
eerste minister en minister van Binnenlandse
Zaken over "het statuut van het personeel van de
voormalige luchthavenpolitie" (nr. 1262)

Sprekers: **Richard Fournaux, François-**
Xavier de Donnea, Patrick Dewael, vice-
eerste minister en minister van Binnenlandse
Zaken

Vraag van de heer Hagen Goyvaerts aan de vice- 13
eerste minister en minister van Binnenlandse
Zaken over "de aanpassing van de
informatiebrochure van het FANC" (nr. 1210)

Sprekers: **Hagen Goyvaerts, Patrick Dewael,**
vice-eerste minister en minister van
Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de 15
vice-eerste minister en minister van Binnenlandse
Zaken over "de situatie van de Roma-Kosovaren"

		(nr. 1253)		
<i>Orateurs:</i> Magda De Meyer, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur			<i>Sprekers:</i> Magda De Meyer, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Question de Mme Nahima Lanjri au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les effets indésirables des modifications apportées à la loi sur les étrangers par la loi-programme de décembre 2003" (n° 1264)	18		Vraag van mevrouw Nahima Lanjri aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de ongewenste effecten van de wijzigingen aan de vreemdelingenwet door de programmawet van december 2003" (nr. 1264)	18
<i>Orateurs:</i> Nahima Lanjri, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur			<i>Sprekers:</i> Nahima Lanjri, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Question de M. Mohammed Boukourna au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la situation des Chambres francophones de la Commission permanente de Recours des Réfugiés (CPRR)" (n° 1271)	21		Vraag van de heer Mohammed Boukourna aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de situatie van de Franstalige kamers van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (VBCV)" (nr. 1271)	21
<i>Orateurs:</i> Mohammed Boukourna, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur			<i>Sprekers:</i> Mohammed Boukourna, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Question de M. Bert Schoofs au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le port du voile par les femmes musulmanes sur les photos destinées aux cartes d'identité" (n° 1273)	22		Vraag van de heer Bert Schoofs aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het dragen van een hoofddoek door moslimvrouwen op pasfoto's bestemd voor identiteitskaarten" (nr. 1273)	22
<i>Orateurs:</i> Bert Schoofs, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur			<i>Sprekers:</i> Bert Schoofs, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Question de Mme Alisson De Clercq au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "un second centre de formation à la conduite de véhicules de police prioritaires" (n° 1275)	24		Vraag van mevrouw Alisson De Clercq aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "een tweede centrum voor de opleiding van bestuurders van prioritaire politievoertuigen" (nr. 1275)	24
<i>Orateurs:</i> Alisson De Clercq, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur			<i>Sprekers:</i> Alisson De Clercq, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Question de M. Joseph Arens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la mise en oeuvre concrète du fonds d'amendes de roulage instauré par l'article 32 de la loi du 7 février 2003 portant diverses dispositions en matière de sécurité routière" (n° 1310)	24		Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de concrete uitvoering van het verkeersboetefonds dat werd ingevoerd bij artikel 32 van de wet van 7 februari 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid" (nr. 1310)	25
<i>Orateurs:</i> Joseph Arens, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur			<i>Sprekers:</i> Joseph Arens, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Question de M. Joseph Arens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le fonctionnement du Conseil consultatif des bourgmestres en ce qui concerne les missions qui lui sont dévolues par les articles 8,61 et 96 de la LPI" (n° 1311)	26		Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de werking van de Adviesraad van burgemeesters voor wat betreft de opdrachten die hem toegewezen zijn door de artikelen 8, 61 en 96 van de WGP" (nr. 1311)	26
<i>Orateurs:</i> Joseph Arens, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur			<i>Sprekers:</i> Joseph Arens, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Question de M. Joseph Arens au vice-premier	27		Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-	27

ministre et ministre de l'Intérieur sur "la création de la Commission permanente de la police locale prévue par l'article 91 de la LPI" (n° 1312)

Orateurs: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Joseph Arens au ministre de l'Intérieur sur "le statut, la fonction et la mission des comptables spéciaux" (n° 1313)

Orateurs: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Joseph Arens au ministre de l'Intérieur sur "le balisage des accidents de la route par les unités provinciales de circulation de la police fédérale et la sécurité des policiers chargés de ces balisages" (n° 1314)

Orateurs: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Joseph Arens au ministre de l'Intérieur sur "la participation des membres des services de la police fédérale et locale à des docu-soaps" (n° 1315)

Orateurs: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de Mme Valérie Deom au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la qualité d'agent de police judiciaire des agents des sociétés de transport en commun" (n° 1319)

Orateurs: **Valérie Deom, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Stijn Bex au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les demandeurs d'asile iraniens" (n° 1328)

Orateurs: **Stijn Bex, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de oprichting van de Vaste Commissie van de lokale politie bedoeld in artikel 91 van de WGP" (nr. 1312)

Sprekers: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Joseph Arens aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het statuut, de functie en de opdracht van de bijzondere rekenplichtigen" (nr. 1313)

Sprekers: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Joseph Arens aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het bebakenen van verkeersongevallen door de provinciale verkeersseenheden van de federale politie en de veiligheid van de daarmee belaste politieagenten" (nr. 1314)

Sprekers: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Joseph Arens aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de deelname van de leden van de federale en de lokale politiediensten aan docusoaps" (nr. 1315)

Sprekers: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Valérie Deom aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de hoedanigheid van agent van gerechtelijke politie van de ambtenaren van de openbare vervoermaatschappijen" (nr. 1319)

Sprekers: **Valérie Deom, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Stijn Bex aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de Iraanse asielzoekers" (nr. 1328)

Sprekers: **Stijn Bex, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

**COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE**

du

MERCREDI 21 JANVIER 2004

Matin

**COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT**

van

WOENSDAG 21 JANUARI 2004

Voormiddag

La séance est ouverte à 10.00 heures par M. Thierry Giet, président.
De vergadering wordt geopend om 10.00 uur door de heer Thierry Giet, voorzitter.

Le **président**: La question n° 1170 de M. Bourgeois est retirée.

01 Vraag van de heer Filip De Man aan de eerste minister over "de grote onenigheid tussen twee van zijn ministers inzake de hoofddoek" (nr. 1178)

01 Question de M. Filip De Man au premier ministre sur "la profonde divergence de vues entre deux de ses ministres à propos du port du voile" (n° 1178)

01.01 **Filip De Man** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, het maatschappelijk debat is nu ook in Vlaanderen losgebarsten. Er was al langer sprake van deze zaak in Frankrijk, en later in Wallonië. Het is een goede zaak dat het nu ook bij ons bespreekbaar is. Het zou natuurlijk nog beter zijn moest de regering laten weten aan de bevolking waar ze nu eigenlijk voor staat. Dat is volstrekt onduidelijk.

We hebben minister Dewael gehoord, die zei dat hij tegen de hoofddoek was op school en in de ambtenarij. Minister Arena daarentegen noemde zijn visie – ik citeer – “gevaarlijk en agressief”. Ze zei ook – ik citeer opnieuw – “een ambtenaar is niet minder neutraal met een hoofddoek”. Dit zijn diametraal tegenovergestelde visies. Ik wil erop wijzen dat mevrouw Arena zelfs sprak over de heer Louis Michel, meer bepaald: “Louis Michel tient des propos hyperdangereux”. Dat was in La Dernière Heure. De vorige citaten komen uit Het Laatste Nieuws. Dit om te zeggen dat er tegenstellingen bestaan wat dit betreft.

Persoonlijk kan ik de heer Dewael volgen in zijn redenering over de hoofddoek en de hijab – want dat ligt dicht bij elkaar, zo heb ik mij laten uitleggen, en die laatste duikt trouwens meer en meer op. Deze staan volgens ons inderdaad voor de verdrukking van de vrouw. Het bewijs is heel eenvoudig geleverd: voor moslimmannen bestaan er geen vestimentaire eisen. Het is ook meer en meer een symbool voor de afkeer in islamkringen voor de integratie. Ik zeg meer en meer, want ik ben in Brussel opgegroeid en ik moet zeggen dat ik tien of twintig jaar geleden hier veel minder van die hoofddoeken zag. Ze nemen toe in aantal, net als de hijabs, en zijn de uiting van een

01.01 **Filip De Man** (VLAAMS BLOK): Après la France et la Wallonie, c'est au tour de la Flandre d'entamer un débat de société. La position du gouvernement reste néanmoins très confuse. Le ministre Dewael est opposé au port du voile à l'école et dans la fonction publique mais la ministre Arena juge cette conception dangereuse et agressive. A ses yeux, une fonctionnaire n'est pas moins neutre si elle porte le voile. Dans "La Dernière Heure", la ministre a même qualifié les idées du ministre Michel de "hyperdangereuses".

J'adhère au raisonnement du ministre Dewael: le foulard islamique et le hijab sont des symboles de l'oppression de la femme. L'islam n'impose aux hommes aucune consigne vestimentaire. L'augmentation du nombre de voiles est le signe d'un rejet croissant de l'intégration et d'une radicalisation assez large au

militant islamisme. Dit bewijst een vrij algemene radicalisering bij de tweede en derde generatie. De profeten van de integratie blijken er eigenlijk aan te zijn voor hun moeite.

Zoals bekend worden Marokkaanse meisjes die hem niet dragen soms getreiterd. Naar verluidt worden zij in Frankrijk zelfs mishandeld en verkracht. Ik wijs u erop dat sommige moslimmeisjes in dit land zelfs handschoenen dragen omdat zij onder de kafirs leven. Dat hebben zij zelf in de Franstalige pers verklaard; ik kan u die knipsels bezorgen. U zult zeggen dat dit extreme gevallen zijn, maar het gaat in ieder geval om personen die hier in Brussel leven.

Zelfs burka's kan men meer en meer zien in onze grote steden. Zelfs in de Koningsstraat – dus vlakbij – heb ik dat mogen aanschouwen. Zoals men weet, zijn er in verschillende steden aparte zwembaden voor moslimvrouwen. Er zijn ernstige problemen met een aantal Marokkaanse verpleegsters in Brusselse ziekenhuizen. Ik verwijs naar het Iris-verhaal. Ik heb dat niet uitgevonden. Dat is behandeld op het hoogste niveau van het Brussels Gewest.

Er is echter meer. Eigenlijk durft niemand het te zeggen, maar het Vlaams Blok wel: de islam hoort gewoon niet thuis in Europa. Het is een godsdienst die zich kenmerkt door de doctrine van de heilige oorlog, door een fanatiek proselitisme en door een meer dan duizend jaar durende vijandschap tegenover Europa.

Nu probeert men daarvan een amalgaam te maken, maar er is een hemelsbreed verschil – hemelsbreed is misschien wel goed van toepassing in deze context – met bijvoorbeeld het christelijke, joodse of orthodoxe geloof. Dat zijn namelijk godsdiensten die hier al eeuwenlang aanwezig zijn, die zich hebben aangepast en die de scheiding tussen kerk en staat en de gelijkheid tussen man en vrouw aanvaarden. Die godsdiensten hebben zich aangepast, de islam niet. Een aantal fanatieke mensen – blijkbaar u nu ook – willen dat nog eens afficheren. De islam aanvaardt die fundamentele principes niet. Daarom blijf ik erbij dat het voor ons aanpassen of opkrassen is.

Ik wil dus van de eerste minister te weten komen welke in deze zaak zijn houding is en vooral welke de houding is van de regering als ploeg, want de tegenspraken zijn enorm.

01.02 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik kan vrij kort antwoorden. De regering heeft beslist, en heeft dat trouwens bekendgemaakt bij monde van minister Arena, dat we een maatschappelijk debat en interculturele dialoog willen opstarten over deze problematiek. Dat is volgens mij de meest verstandige en de meest wijze houding die een regering kan aannemen.

In elk geval willen we niet in de val trappen die men tracht te spannen door van de hoofddoelstelling een zaak te maken tegen een religie – zoals daarnet werd gedaan via enkele krachttermen – of tegen een gemeenschap, de moslimgemeenschap in het bijzonder. Dat is een zeer gevaarlijke en foute benadering van deze problematiek. Een debat in dergelijke termen creëert vijandbeelden – de islam, de moslimgemeenschap –, zoals u daarnet perfect illustreerde. De regering voert over zo'n belangrijke en gewichtige aangelegenheid liever een maatschappelijk debat, waarbij een interculturele dialoog – met de gemeenschappen in ons land – wordt opgestart, teneinde in

sein de la deuxième et de la troisième générations. Les prophètes de l'intégration en sont pour leurs frais. Celles qui ne portent pas le voile sont harcelées, voire parfois maltraitées ou violées. Certaines jeunes filles de notre pays portent des gants parce qu'elles vivent parmi les "incroyants". On voit même de plus en plus de burqas dans les grandes villes. Dans certaines communes, les piscines prévoient des heures de natation réservées aux musulmanes. Les infirmières marocaines posent un certain nombre de problèmes à Bruxelles.

L'islam n'a pas sa place en Europe. Il se démarque par une guerre sainte, un prosélytisme fanatique, plus de mille ans d'hostilité envers l'Europe. Un gouffre sépare l'islam des confessions chrétienne, juive ou orthodoxe. Ces dernières sont présentes ici depuis des siècles, elles acceptent la séparation entre l'Etat et l'Eglise et l'égalité entre les hommes et les femmes. S'adapter ou déguerpir, tel reste le point de vue du Vlaams Blok.

Quelle est l'attitude du premier ministre et du gouvernement dans ce dossier?

01.02 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Le gouvernement a l'intention de lancer un débat de société ainsi qu'un dialogue interculturel. Nous n'entendons pas faire du port du voile un moyen de stigmatiser une religion ou une communauté. C'est ce que fait M. De Man mais nous pensons quant à nous qu'un discours matamoresque est de nature à accréditer l'idée que l'autre est nécessairement un ennemi.

Mon opinion personnelle rejoint celle exprimée dans "De Morgen" le week-end passé par le

de toekomst aan dit vraagstuk een oplossing te geven.

Ik wil u wel klaar en duidelijk zeggen dat ik hierover een persoonlijke mening heb. Deze gaat zeer sterk in de richting van de uitvoerige bijdrage van professor Vermeersch in De Morgen van dit weekeinde. Professor Vermeersch is van mening dat deze problematiek niet mag gebagatelliseerd worden, maar voegt eraan toe dat het in eerste instantie uiteraard niet over de hoofddoek gaat.

Het gaat over het feit dat er achterliggend misschien heel wat problemen schuilgaan, die veel problematischer zijn en veel dieper gaan. Hij gaf voorbeelden: meisjes die zich in voorsteden bedreigd voelen, vrouwen die in ziekenhuizen een mannelijke arts moeten weigeren, vrouwelijke leerkrachten die geïntimideerd worden, meisjes die aan bepaalde sporten of lessen biologie niet mogen deelnemen, enzovoort.

Professor Vermeersch heeft dus heel duidelijk gemaakt dat de problematiek van de hoofddoek eigenlijk niet de problematiek van de hoofddoek is. Het is wel de problematiek van een aantal universele waarden in onze samenleving, die in botsing komen met wat sommige gemeenschappen als hun tradities beschouwen. Vaak hebben ze een religieuze en soms ook een fundamentalistische inslag en achtergrond. Deze term mag echter niet worden veralgemeend, zoals u dat daarnet op een simplistische wijze hebt gedaan.

Mijnheer de voorzitter, uiteraard is het in een open samenleving – ik geloof persoonlijk in een open samenleving, zoals Karl Popper die heeft beschreven – nodig dat wij de universele waarden, die altijd geldig zijn, verdedigen en doen naleven. Wij moeten met andere woorden de nodige maatregelen nemen, opdat de universele waarden zouden worden gerespecteerd en geëerbiedigd.

Daarover gaat het hier. Het punt is niet dat meisjes met een hoofddoek rondlopen. Het punt is dat de personen die achter deze geloofsregel zitten het dragen van de hoofddoek verplicht willen maken. Op deze manier willen zij een aantal waarden uitdrukken en een aantal zaken in onze samenleving introduceren die strijdig zouden zijn met onze universele waarden. De universele waarden zijn: de gelijke behandeling van alle personen, de gelijkheid van man en vrouw, de vrijheid van meningsuiting, de vrijheid om zich te kunnen ontwikkelen. Ik geloof niet zozeer in een multiculturele samenleving, maar meer in wat professor Vermeersch beschreef als een multipersonele samenleving.

Wat de mensen zijn, wat zij vertegenwoordigen en in zich dragen, hun contacten en hun omgeving moeten de basis zijn van onze samenleving. Ik ben ervan overtuigd dat het mogelijk zal zijn om met het maatschappelijk debat dat mevrouw Arena op gang heeft getrokken, en met de interculturele dialoog die zij voert, in de komende weken en maanden een beleidslijn uit te tekenen die het respecteren en eerbiedigen van universele waarden die in elke samenleving, maatschappij en cultuur gelden en waarop niet kan worden afgedongen, voor ogen houdt.

professeur Vermeersch. Selon lui, il ne faut pas minimiser la question du port du voile mais ce n'est pas le problème le plus essentiel. Cette question cache des problèmes beaucoup plus profonds. Les jeunes filles habitant en banlieue se sentent menacées, dans les hôpitaux les femmes doivent refuser de se faire soigner par un médecin masculin, les femmes professeurs sont l'objet d'intimidations, etc.

Certaines valeurs universelles de notre société entrent en conflit avec ce que certaines communautés considèrent comme leurs traditions. Or ces traditions sont souvent de nature religieuse, voire fondamentaliste. Toutefois, nous devons nous garder de tout amalgame.

Je crois à une société ouverte telle que l'a définie Karl Popper. Dans une telle société, nous devons défendre et faire respecter les valeurs universelles et valables en toute circonstance. Mais le problème, c'est que les personnes qui défendent ce principe veulent justement rendre le port du voile obligatoire. Elles veulent exprimer des valeurs et instaurer dans notre société des choses qui sont contraires aux valeurs universelles comme l'égalité de traitement de tous les êtres humains ou la liberté d'expression et d'émancipation individuelle. Je ne crois pas tant à une société multiculturelle qu'à ce que le professeur Vermeersch appelle la société "multi-passionnelle".

Ce que les gens représentent doit, de même que leurs relations interpersonnelles et leur entourage, constituer le fondement de notre société. Partant du débat de société que la ministre Marie Arena a inauguré, nous pourrions au cours des prochaines semaines et des prochains mois définir une ligne politique accordant la plus grande place aux valeurs universelles.

01.03 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Mijnheer de eerste minister, twee van uw ministers leggen volkomen tegenstrijdige verklaringen af in deze zaak. U gaat dat probleem uit de weg. U verbergt zich nu – met de verkiezingen in aantocht begrijp ik dat wel – achter een interculturele dialoog.

In feite zou u nu, als eerste minister van het land, de moed moeten opbrengen om een duidelijk signaal te geven door te zeggen dat u die waarden, die u zo bejubelt, vooropstelt en met hand en tand zult verdedigen. Dat durft u echter niet, u doet net het tegenovergestelde. U gaat bijvoorbeeld niet in op mijn vraag om die acht fundamentalisten uit de Moslimexecutieve te gooien. Waarom? Omdat Onkelinx hen benoemd heeft. Dergelijke zaken zijn volledig in tegenspraak met wat u net zegt. Als u de Westerse of Europese waarden aanhangt, dan moet u beletten dat uw minister van Justitie bijvoorbeeld acht fundamentalisten benoemt in de Moslimexecutieve van dit land. Die executieve vormt een soort regering voor de 400.000 moslims in dit land. Zij zal de imams en de islamleraars benoemen en de miljoenen euro's beheren, die u zo gul zult uitstrooien. Dat is een zeer groot gevaar. U wilt dat niet horen en u wilt dat niet zien. U schuift in feite de zaak voor u uit tot na de verkiezingen en daardoor bent u ook voor een stuk laf.

01.03 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Deux ministres ont fait des déclarations totalement contradictoires. A l'approche des élections, le premier ministre se réfugie derrière un dialogue interculturel. Il devrait plutôt lancer un signal clair et affirmer qu'il défendra bec et ongles les valeurs auxquelles il adhère avec tant d'enthousiasme. Il n'ose cependant pas le faire.

Ainsi, il n'accède pas à ma demande tendant à l'expulsion de huit intégristes de l'Exécutif musulman. La ministre Onkelinx les a effectivement nommés. Or ces nominations sont en contradiction avec ce que le premier ministre vient de déclarer. L'Exécutif constitue une sorte de gouvernement pour les 400.000 musulmans dans ce pays.

Il procédera à la nomination des imams et des professeurs de religion musulmane et gèrera des millions d'euros. Le premier ministre ne veut pas voir ce danger. Il renvoie cette affaire au lendemain des élections, faisant ainsi preuve de lâcheté.

01.04 Eerste minister Guy Verhofstadt: Mijnheer de voorzitter, ik vind het spijtig dat de heer De Man van het Vlaams Blok mij die vraag heeft gesteld. Het is inderdaad jammer om lessen te moeten krijgen over universele en menselijke waarden, van een politieke partij voor wie de natie en het ras primeren. Dat is immers in strijd met alle fundamentele waarden in ons land.

01.04 Guy Verhofstadt, premier ministre: Je déplore que M. De Man m'ait posé cette question. Il est en effet malheureux de recevoir des leçons sur les valeurs universelles et humaines d'un parti pour lequel priment la nation et la race.

01.05 Filip De Man (VLAAMS BLOK): (...) Het gaat hier over fundamentalisme. Daar hebt u geen antwoord op.

01.05 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Le premier ministre n'a fourni aucune réponse en ce qui concerne le fondamentalisme.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Vraag van mevrouw Nahima Lanjri aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de vertegenwoordiging van risicogroepen bij de overheid" (nr. 1199)

02 Question de Mme Nahima Lanjri à la ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "la représentation de groupes à risque dans la fonction publique" (n° 1199)

02.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, tijdens een recente oproep om fundamentele ingrepen te realiseren om de arbeidsmarkt veilig te stellen en de vergrijzing aan te pakken, brachten ministers Vande Lanotte en Vandenbroucke het probleem van de hoge werkloosheid bij niet-EU-onderdanen onder de aandacht.

Er werd vastgesteld dat de tewerkstellingsgraad van mensen die uit een niet-EU-land komen slechts 30% bedraagt, terwijl die bij EU-onderdanen gemiddeld 52% bedraagt. Er is dus een heel groot verschil tussen beide categorieën. Dat probleem doet zich volgens mij niet alleen voor bij mensen met een vreemde nationaliteit, maar ook bij mensen van de tweede, derde of vierde generatie die ondertussen al Belg zijn geworden of hier zelfs geboren en getogen zijn, maar nog een vreemde naam dragen. Hetzelfde probleem doet zich eveneens voor bij een andere risicogroep, met name de gehandicapten. Ook de tewerkstelling van gehandicapten laat vaak te wensen over. De overheid heeft zich voorgenomen het goede voorbeeld te geven en 3% gehandicapten te werk te stellen bij de overheidsdiensten.

Alvorens de problematiek ten gronde aan te pakken, is het volgens mij altijd goed uit te gaan van de juiste cijfers en analyses. Mevrouw de minister, ik wil u daarom een aantal cijfers vragen en vernemen welke pistes u zult volgen om deze problematiek zowel wat gehandicapten als mensen met een andere achtergrond aan te pakken. Ik wil u de volgende vragen stellen.

Ten eerste, kan u mij, uitgedrukt in percentage, meedelen hoeveel personeelsleden van vreemde origine of met een vreemde nationaliteit zijn tewerkgesteld in de parastatalen en bij de overheidsdiensten? U kunt mij op dit ogenblik waarschijnlijk alleen het aantal mensen van vreemde nationaliteit meedelen. Ik wil u erop wijzen dat er, althans in Vlaanderen, andere technieken bestaan waardoor men wel tellingen kan doen, ook als die mensen ondertussen Belg zijn geworden. Ik verwijs bijvoorbeeld naar het systeem van de VDAB die er toch in slaagt die doelgroepen te definiëren. Ook op het niveau van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd een project opgestart waar men zich vrijwillig kan opgeven zodat men cijfers kan bijhouden en een zicht krijgen op de tewerkstelling van die groep bij de overheidsdiensten.

Dat is mijn eerste vraag.

Ten tweede, hoe zit het met de tewerkstelling van de gehandicapten, ook in dezelfde sector, de parastatalen en de overheid? Haalt de regering daar het vooropgestelde percentage van 3 procent, ja of neen?

Ten derde, ziet u ook verschillen in de functies en de niveaus? Stelt u, bijvoorbeeld, vast dat u wel mensen van allochtone origine of gehandicapten hebt, maar dat zij voornamelijk op een lager echelon zijn tewerkgesteld en niet in het kader of in de topfuncties? Ziet u eventueel ook verschillen tussen instellingen? Zijn er op de ene dienst wel meer dan op de andere dienst? Hoe verklaart u dat?

Ten slotte wil ik u vragen wat u en de regering concreet van plan zijn om de werkgelegenheid bij deze twee groepen bij de overheid – ik zeg niet in het algemeen, want dat zou ons vandaag te ver voeren – te

02.01 Nahima Lanjri (CD&V): Les ministres Vande Lanotte et Vandenbroucke affirment, à juste titre, que l'emploi des personnes d'origine étrangère pose problème. Parmi les ressortissants non européens qui vivent en Belgique, seulement 30,7% ont du travail. Les immigrés de la deuxième, troisième et quatrième génération qui, entre-temps, ont acquis la nationalité belge mais portent toujours un nom étranger, rencontrent des difficultés.

De même, l'emploi des personnes handicapées laisse souvent à désirer. Le gouvernement a l'intention d'employer 3% de handicapés dans les services publics.

Combien de personnes d'origine étrangère ou de nationalité étrangère sont-elles employées dans les parastataux et les services publics? Je présume que le ministre ne peut me communiquer, pour l'heure, que le nombre de personnes de nationalité étrangère. En Flandre, cependant, le VDAB parvient déjà à effectuer des comptages de personnes qui ont acquis la nationalité belge. La Communauté flamande a lancé un projet visant à mieux cerner l'emploi parmi cette catégorie sociale.

Combien de membres du personnel des parastataux et des services publics sont-ils des handicapés? Le seuil de 3% est-il atteint? Les groupes à risques sont-ils employés à différents niveaux dans différentes fonctions? Observe-t-on des différences entre les institutions? Comment le ministre compte-t-il promouvoir l'emploi dans la fonction publique? Il ne suffit pas de supprimer l'exigence de nationalité.

verbeteren om zelf het goede voorbeeld te geven. Welke initiatieven gaat u nemen? Ik weet dat het regeerakkoord sprak over het verruimen van de toegang door de nationaliteitsvereiste te schrappen. Dat is een goede piste, maar ik vrees dat het niet voldoende is. Ook vandaag de dag zijn er heel veel mensen van de tweede en de derde generatie, die al Belg zijn, maar die daar ook niet zitten. Het is dus niet alleen een kwestie van nationaliteit.

02.02 Minister **Marie Arena**: Mijnheer de voorzitter, ik heb het initiatief genomen om een actieplan Diversiteit uit te werken met aandacht voor de instroom en doorstroom van bepaalde risicogroepen en voor de verandering van de organisatorische cultuur waardoor de federale overheid een voorbeeldfunctie als werkgever kan gaan spelen.

Een belangrijk deel hiervan bestaat erin de aanwezigheid van de verschillende doelgroepen, zoals personen met een handicap, vreemdelingen en personen van een vreemde afkomst, in de federale administratie en het openbaar ambt grondig te bestuderen en voorstellen te formuleren om tot een diversiteitsbeleid te komen.

Over een aantal maanden zal de studie afgerond zijn en zal ik u meer gedetailleerde en meer recente cijfergegevens kunnen voorleggen over de aanwezigheid van deze groepen binnen de federale administratie openbaar ambt.

Je pourrais vous donner les chiffres les plus précis possible parce que, comme vous, je me suis posé la question de la diversité dans la fonction publique. La diversité n'est pas uniquement liée à un problème de nationalité. Si nous analysons les chiffres dans la fonction publique, nous constatons que 247 Européens non belges – la législation fédérale nous permet désormais de recruter des Européens non belges – font actuellement partie de la fonction publique fédérale, dont 25 contractuels, dans les organismes parastataux comme dans les instituts scientifiques. C'est très peu sur la totalité des 80.000 fonctionnaires du pays.

Le nombre d'agents ayant un handicap, occupés en 2003 dans les services publics fédéraux, s'élevait à 937 personnes. La réglementation de 1972, encore en vigueur aujourd'hui, imposait des quotas aux départements de l'époque. Or, sous la législation précédente, une grande réforme de la fonction publique a réorganisé les différents services.

Cette législation de 1972 n'est donc plus appropriée, ni dans la logique des quotas, ni en fonction de la nouvelle organisation de la fonction publique, et ce pour deux raisons:

- les quotas ne sont pas atteints aujourd'hui, ce qui a pour conséquence que la législation de 1972 n'a pas pu être entièrement d'application en ce qui concerne les handicapés;
- la difficulté d'identifier le public d'origine étrangère; vous me demandez des chiffres en ce qui concerne les publics d'origine

02.02 **Marie Arena**, ministre: J'élabore actuellement un plan d'action sur la diversité qui s'intéressera tout particulièrement aux flux entrants et sortants de certains groupes à risques ainsi qu'à l'évolution de la culture organisationnelle au sein de l'administration fédérale.

L'étude de la présence de certains groupes cibles tels que les personnes atteintes d'un handicap et les personnes d'origine étrangère constitue l'un des principaux volets de ce plan. Sur la base des constatations effectuées dans ce cadre, des propositions devront ensuite être formulées afin de mettre en œuvre une véritable politique de diversité. Je disposerai de données détaillées en la matière dans quelques mois.

De diversiteit in de overheidsdiensten is niet alleen een kwestie van nationaliteit.

In de Federale Overheidsdiensten en de parastatale en wetenschappelijke instellingen werken 247 niet-Belgische Europeanen (onder wie 25 contractuele personeelsleden). Op een totaal van 80.000 ambtenaren is dat bitter weinig. Bovendien werken bij de Federale Overheidsdiensten 937 ambtenaren met een handicap.

Gelet op de grootschalige hervorming die tijdens de vorige zittingsperiode werd doorgevoerd, is de aan de departementen opgelegde quotaregeling voorbijgestreefd.

Voor de mensen met de Belgische nationaliteit is het zeer moeilijk om te omschrijven wat onder "van

étrangère; à partir du moment où un étranger acquiert la nationalité belge, il devient très difficile d'identifier son origine.

A partir de quel moment estime-t-on qu'une personne est d'origine étrangère? Est-ce l'appartenance à la deuxième ou troisième génération, est-ce le nom qui atteste l'origine étrangère? Il est très difficile d'obtenir des statistiques sur les publics dits "d'origine étrangère", s'ils ont effectivement la nationalité belge. Je dirais même que chercher des critères à partir desquels on établit une origine constitue un principe quelque peu discriminatoire.

Il faut donc être très prudent dans l'utilisation de ces statistiques pour éviter que n'apparaissent des discriminations entre un citoyen belge et un autre citoyen belge. Je ne fais pas la différence entre un citoyen belge depuis trois, quatre, cinq, voire dix générations, et un autre qui l'est depuis une ou deux générations.

J'ai demandé plusieurs choses. D'abord, j'ai demandé à l'administration P&O d'étudier et d'identifier les freins à la diversité, parce qu'ils existent dans la fonction publique. Cette étude ne doit pas uniquement se présenter sous la forme de statistiques globales – combien y a-t-il de personnes étrangères ou d'origine étrangère dans la fonction publique? – mais aussi par niveau, pour éviter que cette diversité se concentre uniquement sur les bas niveaux.

La deuxième action du plan "diversité" consiste à mettre plusieurs experts à la disposition du service "personnel et organisation" des différents SPF. Vous savez que ceux-ci sont organisés de manière verticale, et que chacun comporte un tel département. Des experts devront travailler avec ces services sur la diversité. Il reviendra donc à la gestion des ressources humaines de chaque SPF de s'en charger tout particulièrement.

Le troisième volet s'attache à la formation et à la sensibilisation à la diversité, pour les membres des services du personnel, d'encadrement et d'organisation de ces différents SPF.

Je vous donne un exemple qui a fait beaucoup d'effet en Flandre. Il s'agit d'une sensibilisation à la diversité via un "théâtre d'entreprise" qui permet de mettre en scène des diversités existant dans la fonction publique ou dans une entreprise classique, le but étant de faire tomber un certain nombre de tabous. Cette action est déjà en cours pour les différents SPF.

Ce troisième volet qui est une toute nouvelle initiative initiée en 2003 se développera en 2004. Vous pouvez le constater: le thème de la diversité, s'il est important, ne doit pas être improvisé. Dès que nous aurons connaissance de chiffres plus précis à ce sujet, nous vous les communiquerons.

02.03 Nahima Lanjri (CD&V): Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp dat u op dit ogenblik niet alle cijfers kan meedelen. Wanneer bent u van plan het diversiteitsplan aan de Kamer voor te leggen? Ik hoop dat u dit plan in deze commissie zult komen voorstellen en toelichten.

Mevrouw de minister, ik wens op een aantal punten te reageren. Uit de cijfers die u hebt meegedeeld blijkt dat, zoals we konden

buitenlandse origine" moet worden verstaan. Dat zou desnoods zelfs discriminerend kunnen zijn.

Ik heb aan de P&O-administratie gevraagd te onderzoeken wat de diversiteit in de weg staat. De tweede doelstelling bestaat erin meerdere experts ter beschikking van de Stafdiensten personeel en organisatie van de verschillende Federale Overheidsdiensten te stellen om aan de diversiteit te werken. Bovendien wordt voor diezelfde diensten voorzien in een sensibiliseringsaanbod inzake diversiteit.

Zodra we over de cijfers betreffende de diversiteit beschikken, hoort u van ons.

02.03 Nahima Lanjri (CD&V): Quand la ministre pense-t-elle pouvoir présenter les résultats de ce plan d'action? J'espère que nous pourrions organiser un débat en commission sur cette problématique.

verwachten, de vertegenwoordiging van risicogroepen zelfs geen 0,3% haalt op het totaal aantal ambtenaren. De toestand is heel ernstig. Er moet dringend werk worden gemaakt van deze problematiek.

U stelt dat het moeilijk is de doelgroep te bepalen. U kunt een voorbeeld nemen aan andere instanties zoals de VDAB en de Vlaamse Gemeenschap die reeds wel werken met bepaalde definities. Men kan op twee manieren te werk gaan. Men kan de keuze maken geen rekening te houden met de mensen die reeds Belg zijn geworden omdat dit te moeilijk is en men bij deze keuze kanttekeningen kan plaatsen. Dat is correct. Op die manier zal het streefcijfers uitsluitend bepaald worden op de niet-Belgen. Dat is een manier. Ik zou echter niet graag moeten vaststellen dat deze keuze perverse effecten heeft en mensen die de nationaliteit wel hebben niet zal aanwerven omdat men vooral niet-Belgen wenst voorrang te geven. Voor dit neveneffect moet men opletten.

U hebt drie acties vermeld. Ik zou er een vierde aan willen toevoegen. U moet vooral oog hebben voor het probleem van de rekrutering. Migranten krijgen dikwijls niet de juiste kanalen aangeboden om gerekruteerd te worden. Bovendien is er vaak nood aan een voorbereiding of vooropleiding. Dit betekent niet dat deze groep positief gediscrimineerd moet worden. Ik hou helemaal geen pleidooi voor positieve discriminatie. Examens moeten voor iedereen gelijk zijn. Ik geef een voorbeeld uit Antwerpen. Om vrouwen en migranten te rekruteren voor de politie hebben Belgische en allochtone vrouwen een vooropleiding gekregen. Daarna hebben ze kunnen deelnemen aan de examens. De laureaten konden voortgaan. Ik dring erop aan dat u rekrutering en opleiding van de doelgroepen, zoals migranten en gehandicapten, in uw voorstel verwerkt.

02.04 Marie Arena, ministre: J'ai parlé des freins à la diversité. L'un d'entre eux est analysé en collaboration avec le Selor, notre partenaire pour toute la problématique. Ce frein concerne non pas les exigences de recrutement, mais les canaux d'information et la préparation à ces recrutements. Prenons le cas des handicapés. Nous avons constaté que les examens passés au Selor par les personnes ayant des problèmes de vue étaient inadaptés. En effet, les écrans n'étaient pas adaptés à leur handicap. Dès lors, il était très difficile pour ces personnes de passer l'étape de l'examen pour rentrer dans la fonction publique alors qu'elles étaient compétentes.

Nous analysons toute cette problématique pour y remédier. Le seul remède ne consiste pas uniquement en une loi élargissant la possibilité pour des non-Belges d'entrer dans la fonction publique. En effet, actuellement, des difficultés se posent déjà pour des Belges d'origine étrangère.

Dès lors, il est nécessaire de se préoccuper des freins, souvent inconscients, en matière de recrutement.

02.05 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, dat zijn zaken die ik ook al heb aangehaald. Ik vind het alleen jammer dat er zo veel tijd gaat naar studies. Het ligt niet aan u, mevrouw de minister, u hebt pas deze taak. Ik hoop dat het studiewerk kort zal zijn, zodat we eindelijk tot de acties kunnen overgaan. De tijd dringt.

Il n'est évidemment pas très étonnant de constater que les chiffres relatifs à la représentation des personnes d'origine étrangère au sein de l'administration fédérale sont aussi bas. La ministre estime qu'il n'est guère aisé de définir le groupe cible, ce qui est en effet le cas. Mais dans ce cadre, elle pourrait s'inspirer de l'expérience flamande du VDAB par exemple. Dans ce domaine, il faut également se pencher sur des aspects tels que le recrutement et la formation.

02.04 Minister Marie Arena: Om een grotere diversiteit in de hand te werken, worden inspanningen gedaan op het vlak van de informatie over en de voorbereiding op de door Selor georganiseerde wervingsexamens.

02.05 Nahima Lanjri (CD&V): J'espère que les études cèderont bientôt la place à l'action.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Question de Mme Marie-Claire Lambert au secrétaire d'Etat à l'Informatisation de l'Etat, adjoint au ministre du Budget et des Entreprises publiques, sur "les déclarations de naissance à l'hôpital" (n° 1267)

03 Vraag van mevrouw Marie-Claire Lambert aan de staatssecretaris voor Informatisering van de Staat, toegevoegd aan de minister van Begroting en Overheidsbedrijven, over "de geboorteaangiften in het ziekenhuis" (nr. 1267)

03.01 Marie-Claire Lambert (PS): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'Etat, la presse a fait état de votre projet visant à organiser la déclaration de naissance au sein-même du service de maternité de l'hôpital.

Ce projet me semble tout à fait intéressant dans la mesure où il vise à simplifier une procédure administrative à laquelle la famille doit se soumettre, à un moment particulier où toute une série de choses doivent être mises en place et toute une série de démarches doivent être entreprises.

Si je comprends bien, c'est l'hôpital qui devrait envoyer à la commune la déclaration de naissance, signée par le ou les parents, dans les trois jours ouvrables. C'est donc le personnel des services de maternité qui serait chargé de remplir et de transmettre les différents documents administratifs.

Monsieur le secrétaire d'Etat, pourriez-vous me dire si telle est bien votre intention? Pourriez-vous nous donner de plus amples informations sur la procédure et le mécanisme que vous comptez mettre en place? Quelles sont les dispositions que devront prendre les hôpitaux? Le personnel hospitalier ne risque-t-il pas d'être soumis à une surcharge administrative? Qu'en sera-t-il de la responsabilité de l'hôpital, et donc de son personnel, en matière de respect des réglementations quant à la tenue des registres d'état civil?

03.02 Peter Vanvelthoven, secrétaire d'Etat: Monsieur le président, en réponse à la proposition de loi de MM. Bourgeois et Leterme visant à procéder à la déclaration de naissance au domicile du nouveau-né et non plus au lieu de naissance, j'ai moi-même formulé une proposition à la demande de la sous-commission "Droits de la famille". Vu les objections juridiques et techniques formulées par le service public fédéral Justice en ce qui concerne la déclaration de naissance au domicile, j'ai voulu formuler une proposition alternative, dans le cadre de l'e-government.

Cette proposition se base sur les principes suivants. D'abord, la déclaration se fait encore au lieu de naissance. Ensuite, le service de l'état civil reste entièrement compétent pour la déclaration de naissance, comme c'est le cas actuellement. Enfin, en réduisant les délais de traitement de la déclaration de naissance, les flux de données électroniques existants peuvent être utilisés et de nouveaux flux peuvent être initiés, ce qui permet de créer des possibilités de supprimer les charges administratives pour les parents. La VLAVABBS, l'association des fonctionnaires et agents flamands de l'état civil, a également réagi à ma proposition. Pour ces raisons, les parties concernées ont été invitées à un entretien constructif relatif à l'informatisation et à la simplification administrative. Cette rencontre a

03.01 Marie-Claire Lambert (PS): Het ontwerp dat ertoe strekt de geboorteaangifte in het ziekenhuis te laten plaatsvinden, bepaalt dat het ziekenhuis de door een of beide ouders ondertekende aangifte binnen de drie werkdagen zelf naar de gemeente zou moeten sturen. Het personeel zou die administratieve documenten moeten invullen. Klopt die informatie? Hoe verloopt die procedure? Vreest u niet dat die bepaling een te grote administratieve belasting voor de ziekenhuizen zal meebrengen? In hoeverre is het personeel verantwoordelijk voor de naleving van de onderrichtingen en de reglementen?

03.02 Peter Vanvelthoven, secrétaire d'Etat: In reactie op het wetsvoorstel van de heren Bourgeois en Leterme heb ik zelf een voorstel geformuleerd dat op de volgende beginselen stoelt: de geboorteplaats blijft de plaats van aangifte; de dienst burgerlijke stand blijft bevoegd; de behandelingstermijn wordt ingekort en er wordt voorzien in de mogelijkheid om de administratieve verplichtingen voor de ouders af te schaffen.

De betrokken partijen werden uitgenodigd op een gesprek dat op 18 januari 2004 plaatsvond. De VLAVABBS toonde belangstelling voor het voorstel. Ze beloofde een lijst op te stellen van de problemen die zich eventueel bij de geboorte-

eu lieu le 18 janvier de cette année.

Lors d'un premier contact, la VLAVABBS a affirmé que les services de l'état civil étaient eux-mêmes intéressés par l'informatisation et qu'ils ont eux-mêmes collaboré à un projet mené par le professeur Dumortier de la KUL. Ensemble, nous avons donc déterminé le cadre dans lequel nous exécuterons nos activités prochaines. Début février, les parties concernées, à savoir la VLAVABBS, l'Union des villes et communes de Flandre, l'Union des villes et communes de Wallonie et l'Union de la Ville et des communes de la Région de Bruxelles-Capitale seront à nouveau invitées. Les représentants de la VLAVABBS se sont engagés à résumer les problèmes pouvant éventuellement se poser lors de la déclaration de naissance.

La conséquence pour les hôpitaux relative à la charge de travail pour le personnel et la procédure à suivre sont étroitement liées à l'issue des entretiens que je mènerai avec les acteurs de terrain. Si de profondes modifications de la procédure s'opèrent pour les hôpitaux, qui ont d'ailleurs déjà un devoir de déclaration à chaque naissance, nous nous livrerons à un nouvel échange de vues avec le secteur.

Je tiens à être clair, l'e-government a pour but d'alléger la charge de travail et non de l'alourdir. Pour le reste, je vous renvoie au rapport de la séance de la sous-commission Droit de la famille datant du 7 janvier 2004. Je puis également vous transmettre un extrait de mon intervention.

03.03 Marie-Claire Lambert (PS): Monsieur le président, je remercie le secrétaire d'Etat pour sa réponse. Avant de mettre en œuvre la procédure, il me semble effectivement nécessaire de rassembler tous les acteurs autour de la table. Dans la proposition que vous faites, il me semble que la représentation des hôpitaux fait défaut. Les associations représentatives des hôpitaux du nord et du sud du pays ont-elles été consultées à propos des contraintes existant dans les services hospitaliers?

03.04 Peter Vanvelthoven, secrétaire d'Etat: Les hôpitaux n'ont pas encore été consultés. Cependant, il est clair qu'en cas de problème, nous prendrons contact avec eux.

03.05 Marie-Claire Lambert (PS): Monsieur le secrétaire d'Etat, j'insiste sur la nécessité de les consulter parce qu'ils ont leurs propres contraintes à introduire. Cela étant, je reconnais tout l'intérêt du projet.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

De **voorzitter**: Vraag nr. 1061 van de heer Vandeurzen is ingetrokken.

04 Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "eventuele nieuwe Europese afspraken in verband met de niet-naleving van de opvangmodaliteiten door een Palestijn" (nr. 1085)

04 Question de M. Claude Marinower au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "d'éventuels nouveaux accords européens concernant le non-respect par un Palestinien des modalités d'accueil" (n° 1085)

aangifte zouden kunnen voordoen. De gesprekken die ik met de veldwerkers zal voeren zullen in belangrijke mate bepalen welke weerslag deze maatregelen op de ziekenhuizen zullen hebben. Als de procedure voor de ziekenhuizen sterke wijzigingen ondergaat zullen we uiteraard met de sector overleg plegen. Wat er ook van zij, met e-government willen we een daling van de werklast bereiken in plaats van een toename. Voor het overige verwijs ik u naar het verslag van de subcommissie "Familierecht" van 7 januari 2004.

03.03 Marie-Claire Lambert (PS): Men zou inderdaad met alle betrokkenen om de tafel moeten gaan zitten. In uw programma ontbreken de ziekenhuizen.

03.04 Peter Vanvelthoven, staatssecretaris: Wij hebben nog geen contact met hen opgenomen, maar dat zal gebeuren mochten er specifieke problemen rijzen.

03.05 Marie-Claire Lambert (PS): Ik ben zo vrij daarop aan te dringen, want zij hebben hun eigen verplichtingen.

04.01 Claude Marinower (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik kom even terug op het debat dat wij op 18 december in de plenaire vergadering hebben gehad naar aanleiding van een misbruik van een verblijfsrecht van de genaamde Khalil, die was opgepakt. U reserveerde uw antwoord met betrekking tot een aantal punten. De man moest de dag nadien voor de raadkamer verschijnen. Wij hebben in de krant kunnen lezen dat zijn aanhoudingsbevel toen werd bevestigd. Ik ga ervan uit dat het nog altijd van kracht is. U had ook aan de verschillende interpellanten de verzekering gegeven dat u contact zou opnemen met uw collega van Buitenlandse Zaken als op het internationale vlak een aantal initiatieven zou worden genomen, nu vaststond dat de verblijfsmodaliteiten door de heer Khalil alleszins niet waren gerespecteerd.

Ik heb drie vragen. Ten eerste, is er hierover contact geweest op Europees vlak met uw collega's? Ten tweede, als dat nog niet is gebeurd, wanneer zou dat dan wel gebeuren? Ten derde, als er overleg heeft plaatsgevonden, welke zijn daarvan de resultaten?

04.02 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, collega's, onmiddellijk na de aanhouding van de heer Khalil heb ik aan collega Michel gevraagd gebruik te maken van de mogelijkheid om een evaluatie te doen wanneer één lidstaat dat vraagt, waarin wordt voorzien in het gemeenschappelijk optreden over de opvang van de dertien Palestijnen. Ik herinner u dat de aanwezigheid van de Palestijnse banneling rechtstreeks voortvloeit uit de beslissing van de Europese Unie. De Europese Unie heeft destijds die beslissing genomen om de impasse in de Geboortekerk in Bethlehem te deblokken.

Collega Michel heeft mij gezegd dat hij via het systeem van de COREU, het mailsysteem tussen de ministers van Buitenlandse Zaken van de Europese Unie, op 19 december zijn collega's heeft ingelicht dat hij van die mogelijkheid wil gebruikmaken. Op vraag van België zou de kwestie in de Europese werkgroep voor het Midden-Oosten op 20 januari worden besproken. Ik heb daarvan nog geen relaas gekregen. De opvang van de dertien Palestijnen werd ook bilateraal door het ministerie van Buitenlandse Zaken aangekaart bij het Ierse voorzitterschap. Ik meld u dat de kwestie niet eenvoudig is. In de zomer van 2003 heeft Portugal ook reeds geprobeerd de zaak opnieuw aan te kaarten bij de Europese Unie. Men is toen gestuit op het verzet van onder meer Spanje.

Ik kom tot de situatie van de betrokkene. U weet dat hij zich op dit ogenblik in voorlopige hechtenis bevindt. De kamer van inbeschuldigingstelling in Oudenaarde heeft zijn voorlopige hechtenis nogmaals bevestigd op 16 januari. Intussen heeft ook het federaal parket de zaak naar zich toegetrokken. Hij heeft daartegen ook geen beroep aangetekend. Dat wil zeggen dat die voorlopige hechtenis sowieso voor één maand is verlengd. Ik blijf deze aangelegenheid op de voet volgen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Questions jointes de

- M. Richard Fournaux au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le transfert de l'ex-police

04.01 Claude Marinower (VLD): Lors de la séance plénière du 18 décembre 2003, j'avais déjà évoqué l'abus de droit de séjour de M. Khalil. L'intéressé n'a pas respecté les modalités de séjour. Le ministre des Affaires étrangères a-t-il entre-temps pris contact avec ses homologues européens? Quels sont les résultats de ces entretiens?

04.02 Patrick Dewael, ministre: La présence de l'exilé palestinien est le fruit d'une décision prise par l'Union européenne pour sortir de l'impasse dans le dossier de l'Eglise de la Nativité à Bethléem. Le 19 décembre 2003, le ministre Michel a fait savoir à ses homologues, par courriel, qu'il demandait une évaluation. A la demande de la Belgique, la question a été discutée le 20 janvier 2004 au sein du groupe de travail sur le Moyen-Orient. Je n'ai encore reçu aucun compte rendu de cette réunion. La Belgique a également abordé bilatéralement ce problème avec la présidence irlandaise. La solution ne sera toutefois pas simple. Au cours de l'été 2003, le Portugal a essuyé un veto de l'Espagne à ce sujet.

Le 16 janvier 2004, la Chambre des mises en accusation d'Audenaarde a confirmé la détention préventive de M. Khalil. L'intéressé n'a pas interjeté appel de cette décision, ce qui a pour effet de prolonger sa détention d'un mois.

aéronautique" (n° 1105)

- M. François-Xavier de Donnea au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le statut du personnel de l'ex-police aéroportuaire" (n° 1262)

05 Samengevoegde vragen van

- de heer Richard Fournaux aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de overheveling van de vroegere luchtvaartpolitie" (nr. 1105)

- de heer François-Xavier de Donnea aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het statuut van het personeel van de voormalige luchthavenpolitie" (nr. 1262)

05.01 **Richard Fournaux** (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je suppose que, comme moi, certains d'entre vous ont reçu cette lettre-pétition de la police aéronautique, signée par plusieurs membres du personnel ou par leurs représentants. Ils s'inquiètent de leur sort, à la suite d'un arrêt du Conseil d'Etat et d'un arrêt de la Cour d'arbitrage du 22 juillet 2003, qui remettraient en cause la manière dont cette police aurait été transférée, dans un premier temps, vers la gendarmerie, et ensuite, depuis la réforme des polices, dans la nouvelle police intégrée, structurée à deux niveaux.

Monsieur le ministre, comment allez-vous réagir, et quel sort sera réservé, au-delà des institutions, à ces personnes? Il est en effet légitime que ces dernières s'inquiètent de leur avenir.

05.02 **François-Xavier de Donnea** (MR): Monsieur le président, je n'aurai que peu de choses à rajouter à la question de M. Fournaux. Je pense que le ministre devrait surtout nous dire aujourd'hui quelles sont les étapes administratives et juridiques exactes qu'il doit franchir pour mener à bien ce dossier et surtout, qu'il puisse fixer un délai raisonnable dans lequel cette régularisation puisse se faire. En effet, rien n'est pire que de laisser les gens dans l'incertitude quant aux délais dans lesquels certains problèmes qui les concernent puissent être résolus.

Je me joins bien sûr à la question de M. Fournaux, mais j'aimerais surtout recevoir une réponse, non seulement sur les démarches à effectuer par le ministre et son administration pour régulariser le dossier, mais surtout, connaître les délais dans lesquels cela peut se faire, compte tenu des contraintes incompressibles en la matière.

05.03 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, dans son arrêt du 22 juillet 2003, la Cour d'arbitrage a en effet remis en cause les conditions du transfert des membres de l'ex-police aéronautique vers les services de police intégrée. Le Conseil d'Etat avait émis des critiques analogues à l'égard du transfert de ces mêmes policiers vers la gendarmerie.

Compte tenu de la succession de plusieurs arrêts du Conseil d'Etat en la matière, la question du paiement de l'astreinte n'est pas aussi évidente qu'il n'y paraît. Mon collègue, le ministre des Finances, l'examine pour l'instant.

Quoi qu'il en soit, la Cour d'arbitrage a annulé la disposition litigieuse de l'arrêté "mammouth" du 30 mars 2001. Elle a également annulé dix autres dispositions de ce même arrêté. Le groupe de travail que j'ai mis en place pour élaborer les corrections à apporter en la matière, vient de terminer ses travaux.

05.01 **Richard Fournaux** (cdH): Ik was ongetwijfeld niet de enige die een petitie van de luchtvaartpolitie ontving, waarin deze haar ongerustheid uitdrukt over een arrest van de Raad van State en een arrest van het Arbitragehof, die de overheveling naar de rijkswacht en vervolgens naar de nieuwe geïntegreerde politie, ter discussie stellen. Hoe zal u daarop reageren?

05.02 **François-Xavier de Donnea** (MR): Om deze regularisatieoperatie af te ronden, dient nog een aantal stappen te worden gedaan. Niets weegt zo zwaar als onzekerheid. Wat dient te worden ondernomen en hoeveel tijd is daartoe nodig, rekening houdend met de bestaande beperkingen?

05.03 **Minister Patrick Dewael**: Het Arbitragehof zette de overheveling naar de geïntegreerde politie inderdaad op de helling. De Raad van State formuleerde gelijklopende opmerkingen bij de overheveling van die politiemensen naar de rijkswacht. In het licht van de opeenvolgende arresten van de Raad van State, ligt de betaling van een dwangsom niet echt voor de hand.

De werkgroep die ik had opgericht om de nodige aanpassingen uit te werken, heeft zijn werkzaamheden recentelijk beëindigd. Volgende

Je soumettrai dans les prochains jours un projet de réponse global et cohérent au gouvernement afin de rencontrer l'ensemble des griefs de la Cour d'arbitrage. En effet, je pense qu'il n'est pas indiqué de scinder le dossier. Ensuite, je soumettrai ces solutions à la négociation syndicale. Le dossier sera d'ailleurs soumis au kern mercredi prochain.

Les dispositions de l'arrêté mammoth que la Cour a annulées avaient, entre-temps, été confirmées par la loi, ce qui a pour conséquence que c'est par la loi qu'il y aura lieu d'y remédier. Vous aurez donc, après le délai, l'occasion d'examiner le projet de loi que je déposerai à cette fin.

05.04 Richard Fournaux (cdH): Monsieur le président, je n'ai rien à ajouter. Je me réjouis de la prochaine réunion du kern de mercredi prochain, au cours de laquelle le ministre formulera sa proposition. En fait, les choses reprendront leur cours immédiatement après.

05.05 Patrick Dewael, ministre: Effectivement, après le kern, un Conseil des ministres examinera le texte. Ensuite, le Parlement pourra se prononcer.

05.06 François-Xavier de Donnea (MR): Monsieur le président, on ne peut qu'encourager le ministre à appuyer sur l'accélérateur dans ce dossier et à le faire nous-mêmes ensuite, lorsqu'il sera soumis au Parlement.

woensdag leg ik het kernkabinet een globaal en samenhangend voorstel van antwoord voor, waarover vervolgens met de vakbonden zal worden onderhandeld. De bepalingen die het Hof vernietigde, waren ondertussen al bij wet vastgelegd. Er zal dus bij wet een oplossing moeten worden geboden. Binnenkort zal u het wetsontwerp dat ik in dat verband zal indienen, kunnen bestuderen.

05.04 Richard Fournaux (cdH): Als ik het goed begrijp, zal dit onderwerp tijdens de vergadering van het kernkabinet komende woensdag worden behandeld?

05.05 Minister Patrick Dewael: Ja. Nadien gaat het naar de Ministerraad en vervolgens naar het Parlement.

05.06 François-Xavier de Donnea (MR): Ik spoor de minister ertoe aan er flink de pas in te zetten, en ook onszelf, wanneer wij dit dossier in het Parlement zullen behandelen.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

06 Vraag van de heer Hagen Goyvaerts aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanpassing van de informatiebrochure van het FANC" (nr. 1210)

06 Question de M. Hagen Goyvaerts au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la modification de la brochure d'information de l'AFCN" (n° 1210)

06.01 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bij de aanvang van het parlementaire jaar op 30 september 2003, heb ik u al eens ondervraagd over de problematiek van de radioactieve bliksemafleiders en meer specifiek over het initiatief dat het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle in het midden van de zomer had genomen om een brief te sturen naar alle steden en gemeenten om daarop de aandacht te vestigen.

De bedoeling van die informatiecampaagne was om nog eens te wijzen op het koninklijk besluit van 1985 en om de steden en de gemeenten een inventaris te laten opstellen en, twintig jaar na de feiten, enige actie te ondernemen. Dat verliep toen niet van een leien dakje en in dat verband verwijs ik naar de commentaren die het VVSG en ook de nationale brandweerleiding daarover geformuleerd hebben.

Enigszins tot mijn verbaring las ik vorig jaar in de krant De Tijd een artikel waarin het Federaal Agentschap in het kader van die

06.01 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Fin septembre 2003, j'avais déjà interrogé le ministre sur le problème de l'enlèvement des paratonnerres radioactifs et plus spécifiquement sur la campagne d'information menée en la matière par l'Agence fédérale de contrôle nucléaire (AFCN).

On a pu lire dans la presse qu'à la suite d'un jugement du tribunal de première instance, l'AFCN s'est vue contrainte d'adapter le contenu de sa brochure infor-ative. Qu'est-ce qui a déclenché cette procédure judiciaire? Quelle suite

informatiebrochure blijkbaar gedagvaard werd. De rechtbank van eerste aanleg heeft een vonnis geveld met de verplichting om die informatiebrochure aan te passen. Bijgevolg wil ik u daarover een aantal vragen stellen.

Ten eerste, wat was de aanleiding van die rechtsprocedure?

Ten tweede, welk gevolg zal het Federaal Agentschap aan dat vonnis geven? Zal er bijgevolg al dan niet een aangepaste brochure worden verstuurd aan de steden en gemeenten?

Ten derde, binnen welk tijds kader zal dat gebeuren? Wie draait er op voor de bijkomende kosten?

Mijnheer de minister, ik kijk uit naar uw antwoord.

06.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle is in het voorjaar van 2003 op vraag van mijn voorganger gestart met een campagne voor de opsporing en verwijdering van radioactieve bliksemafleiders. Begin augustus 2003 kregen alle burgemeesters een mailing waarin het FANC een beroep deed op hun medewerking om de campagne te ondersteunen vanuit hun specifieke bevoegdheden. In bijlage bij die mailing bevonden zich twee informatiefiches, een fiche voor burgers en een tweede fiche waarin werd beschreven hoe de gemeenten het FANC behulpzaam konden zijn.

Die mailing heeft een aantal misverstanden veroorzaakt. Ik verwijs naar het antwoord dat ik daarover op 30 september in deze commissie heb gegeven, op uw mondelinge vraag.

Een herhalingsmailing is begin november vertrokken naar alle burgemeesters. In een begeleidend schrijven werden de burgemeesters gewezen op hun verantwoordelijkheid om de radioactieve bliksemafleiders op hun eigen gemeentelijke gebouwen te laten verwijderen, maar ook op hun bevoegdheid om de verwijdering van zulke toestellen te bevelen op andere gebouwen in hun gemeente. Verder deed het FANC ook een beroep op hun vrijwillige medewerking, bijvoorbeeld voor de inventarisatie van alle aanwezige radioactieve bliksemafleiders en ook de identificatie van de eigenaars.

In het kader van die campagne heeft de firma VeBo Electroadvies zich bij het FANC aangemeld als verwijderingsbedrijf. De naam van die firma komt dan ook voor op de website van het FANC en op alle informatiefiches die door het FANC worden verspreid, naast die van drie andere firma's.

De firma VeBo voelde zich evenwel door het opzet van de campagne geschaad en wenste dat via de rechtbank te laten rechtzetten.

Het Federaal Agentschap is op 30 december door de rechtbank in kort geding vrijgesproken van alle beschuldigingen met betrekking tot de aanpak van de verwijdering van radioactieve bliksemafleiders die het ten laste werden gelegd. Alle eisen van de firma die ingrepen op het beleid van het Agentschap, werden door de rechtbank verworpen.

Hoewel het Agentschap over quasi de hele lijn gelijk heeft gekregen

l'AFCN donnera-t-elle à ce jugement? Adressera-t-elle aux villes et communes une brochure adaptée? Quand le fera-t-elle et qui paiera les frais supplémentaires?

06.02 **Patrick Dewael**, ministre: L'Agence fédérale de contrôle nucléaire a lancé, au début de 2003, une campagne concernant le repérage et l'enlèvement des paratonnerres radioactifs. C'est la raison pour laquelle elle a envoyé à tous les bourgmestres un mailing auquel étaient annexées deux fiches informatives, l'une destinée aux citoyens et l'autre décrivant la manière dont les communes peuvent aider l'AFCN.

Début novembre, elle leur a adressé un nouveau mailing précisant que les bourgmestres sont non seulement responsables mais compétents pour l'enlèvement de ces paratonnerres sur les immeubles communaux et autres. De plus, l'AFCN y faisait appel à leur collaboration bénévole.

Dans le cadre de cette campagne, la société VeBo Electro-advies s'est signalée auprès de l'AFCN en tant qu'entreprise d'élimination de paratonnerres radioactifs. C'est pour cette raison que ce nom apparaît sur le site internet de l'AFCN et sur les fiches d'informations, à côté de celui de trois autres sociétés. L'entreprise a toutefois estimé que la campagne lui portait préjudice et a tenu à demander réparation devant le tribunal.

Le 30 septembre, l'AFCN a été acquittée de toutes les accusations et toutes les demandes de la

van de rechtbank, beveelt de rechter toch de schrapping van één paragraaf in de informatiefiche die voor de burger is bestemd, omdat hierin wordt gewezen op het bestaan van andere niet-nucleaire regelgeving inzake bliksembeveiliging.

Ik citeer de betreffende paragraaf: "Bij de afbraak van een bliksemafleider mag men niet uit het oog verliezen dat sommige gebouwen beveiligd moeten zijn tegen blikseminslag door de plaatsing van een installatie die aan de wettelijke normen voldoet. Dit is het geval voor bepaalde gebouwen hoger dan 25 meter. Radioactieve bliksemafleiders voldoen niet aan deze wettelijke normen. Neem voor meer informatie contact op met een bedrijf dat gespecialiseerd is in bliksembeveiliging". De rechtbank oordeelde dat het niet tot de bevoegdheid behoort van het Agentschap om met de burger te communiceren over niet-radioactieve regelgeving. Het FANC wordt wel verplicht om een aangepaste versie van de fiche voor de burgers opnieuw aan alle gemeenten rond te sturen.

De uitspraak is tot nu toe nog niet betekend. De uitspraak gaat in op het communicatiebeleid van het Agentschap. Daarom overweegt het Agentschap om de rechtbank in beroep te vragen de zaak opnieuw te onderzoeken.

In antwoord op een parlementaire vraag kan ik moeilijk meer informatie geven over een lopend geding, maar uiteraard zal het FANC als overheidsinstelling zich schikken naar de beschikkingen van de rechtbank. Zoveel is duidelijk.

06.03 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Derde keer, goede keer. Laten we hopen dat het ook duidelijk wordt gecommuniceerd naar alle betrokkenen, misschien niet alleen de steden en gemeenten, want ik heb gemerkt dat bij nogal wat brandweerdiensten en civiele bescherming – die onder uw bevoegdheid vallen, mijnheer de minister – masten zijn geplaatst waarop dergelijke tuigen voorkomen. Ik stel voor dat u die brochure ook naar uw diensten zou opsturen. Misschien kunnen die mensen een initiatief nemen.

firmes ont été rejetées. Un paragraphe de la fiche d'informations destinée à la population a cependant dû être supprimé, plus exactement celui dans lequel l'AFCN informait le citoyen de la réglementation concernant les paratonnerres non radioactifs. L'AFCN a été contrainte d'envoyer une version adaptée. Néanmoins, le jugement n'a pas encore été notifié et l'AFCN envisage d'interjeter appel. Je ne puis bien entendu pas m'étendre davantage sur une procédure en cours.

06.03 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Il ne nous reste qu'à espérer que la troisième fois sera la bonne. Au demeurant, les bâtiments des services d'incendie et de la protection civile sont également équipés de paratonnerres de ce type. Le ministre pourrait peut-être associer ces services au mailing.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Vraag nr. 1223 van de heer Tommelein werd uitgesteld.

07 Vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de situatie van de Roma-Kosovaren" (nr. 1253)

07 Question de Mme Magda De Meyer au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la situation des Roms du Kosovo" (n° 1253)

07.01 Magda De Meyer (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kom uit het Waasland en daar is er een vrij belangrijke Roma-gemeenschap, vanwaar de inspiratie en de achtergrond van mijn vraag.

Op 23 juli 2002 werd door de minister van Binnenlandse Zaken een richtlijn gegeven aan DVZ in verband met de procedure die diende te worden gevolgd indien de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen die de weigering van toegang of van verblijf ten

07.01 Magda De Meyer (sp.a-spirit): Le 23 juillet 2002, le ministre a édicté une circulaire qui prévoit que lorsqu'un dossier d'asile comprend un avis formel déconseillant de reconduire l'étranger dans son pays d'origine, l'ordre de quitter le territoire doit être renouvelé chaque mois. Dans

opzichte van asielzoekers bevestigde, een formeel advies zou bevatten waarbij de terugleiding van de betrokkene naar zijn herkomstland wordt afgeraden. De richtlijn stelt dat in dergelijke gevallen het bevel om het grondgebied te verlaten dat aan betrokkene werd betekend, maandelijks moet worden verlengd. Indien DVZ na verloop van tijd toch terugleiding zou overwegen, moet de commissaris-generaal schriftelijk gevraagd worden of hij nog bezwaren heeft tegen deze terugleiding.

Wat is nu eigenlijk de praktijk? Uit de praktijk blijkt dat DVZ deze zeer goede richtlijn enkel toepast op de beslissingen met een zogenaamde niet-terugleidingsclausule van na 23 juli 2002. Indien de beslissing dateert van vóór 23 juli 2002 wordt de richtlijn niet toegepast door DVZ en wordt het bevel om het grondgebied te verlaten, niet verlengd. Het is echter wel degelijk op basis van deze verlenging dat de betrokkenen steun kunnen genieten. Op dit ogenblik geeft de commissaris-generaal in de asielprocedure nog steeds een formeel niet terugleidingsadvies voor Roms uit Kosovo en ook voor bepaalde categorieën van Liberianen. Het niet terugleidingsadvies voor de Roms uit Kosovo wordt al ruim 3 jaar gegeven door de commissaris-generaal omwille van het feit dat hun veiligheid in geval van terugkeer naar Kosovo, niet gegarandeerd is. Op dit ogenblik zijn er heel wat Roma-families in Vlaanderen, die een dergelijke niet terugleidingsclausule hebben gekregen vóór de fameuze datum van 23 juli 2002. Door de praktijk van de dienst Vreemdelingenzaken die dus de richtlijn toepast op een andere manier voor de dossiers van vóór 23 juli 2002 ten opzichte van de dossiers van na 23 juli 2002, is er een discriminatie tussen groepen Roma-zigeuners die in precies dezelfde situatie zitten met hetzelfde objectieve criterium, namelijk het feit dat Roms in geval van terugkeer naar Kosovo een reëel veiligheidsrisico lopen. Vandaar mijn vraag over de interpretatie van deze richtlijn.

Is de minister het met mij eens dat deze richtlijn van 23 juli 2002, voor zo ver ik kan nagaan, geen tijds criterium bevat en dat de interpretatie die DVZ aan deze richtlijn momenteel geeft, eigenlijk niet strookt met de geest van deze richtlijn? Naar mijn bescheiden mening heeft dit discriminerende gevolgen ten opzichte van de totaliteit van de groep. De huidige praktijk creëert een verschillende behandeling voor twee categorieën van vreemdelingen die zich objectief in precies dezelfde situatie bevinden, behalve dat ze op een ander moment zijn binnengekomen.

Zal de minister de DVZ op deze onrechtvaardigheid wijzen en uitdrukkelijk opdracht geven aan elk niet-terugleidingsadvies van de commissaris-generaal een verlenging van het bevel te koppelen, ongeacht de datum waarop dit advies werd gegeven? Kan de minister bevestigen dat er een akkoord bestaat tussen UNMIC en de Belgische overheid om geen Roms uit Kosovo terug te sturen?

Naast de eigenlijke niet terugleidingsclausule voegt de commissaris-generaal voor bepaalde nationaliteiten als de Angolese ook een zogenaamde humanitaire clausule in in een negatieve beslissing, waarin de aandacht van de minister wordt gevestigd op de slechte humanitaire situatie in het land van herkomst. Is de minister van mening dat een dergelijke clausule eventueel ook onder het toepassingsgebied van de richtlijn van 23 juli 2002 valt of niet?

la pratique, il apparaît que cette directive s'applique uniquement aux décisions postérieures au 23 juillet 2002. Les Roms du Kosovo font ainsi l'objet d'inégalités de traitement incompréhensibles selon qu'ils ont reçu un avis de "non-reconduite" avant ou après le 23 juillet 2002. En effet, seul le premier groupe de Roms bénéficie d'une prolongation permanente de leur ordre de quitter le territoire. Toutefois, un retour au Kosovo constitue bel et bien un risque pour la sécurité des deux groupes.

Le ministre admet-il que l'interprétation de la directive par l'Office des étrangers entraîne des conséquences discriminatoires? Va-t-il demander d'associer chaque avis de non-reconduite à une prolongation de l'ordre de quitter le territoire, indépendamment de la date à laquelle l'avis a été rendu? Existe-t-il un accord entre l'UNMIK et les autorités belges pour ne pas renvoyer de Roms au Kosovo? Le ministre estime-t-il que la clause dite humanitaire est également soumise à la directive du 23 juillet 2002 et qu'une prolongation de l'ordre de quitter le territoire est également d'application dans ce cadre? Le ministre peut-il nous communiquer des chiffres concernant le nombre de clauses de non-reconduite au cours des dernières années?

Zou ook in deze gevallen een vergunning van verblijf moeten worden gegeven?

Ten slotte, kan de minister enige cijfers geven over het aantal niet-terugleidingsclausules toegekend in 2001, 2002 en 2003?

07.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan volgende inlichtingen verstrekken.

Wat de eerste twee vragen betreft, verwijs ik naar de richtlijn van 23 juli 2002 die door mijn voorganger is gegeven aan de dienst Vreemdelingenzaken met betrekking tot de terugleiding van afgewezen asielzoekers en die nog steeds wordt toegepast. Die betrokken richtlijn is niet retroactief. In de praktijk betekent dit echter niet dat iemand met een niet-terugleidingsclausule daterend van voor 23 juli 2002, geen individuele aanvraag om verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten zou kunnen indienen. Er zal echter geen automatische verlenging van het bevel worden gegeven.

Er is geen formeel akkoord met de UNMIC over de repatriëring van Roms, maar wel kan ik u bevestigen dat, wanneer mijn diensten wensen over te gaan tot de repatriëring, de identiteit van de gerepatrieerde persoon voorafgaandelijk aan de UNMIC wordt doorgezonden. De UNMIC bepaalt dan of tot een gedwongen verwijdering kan worden overgegaan. Voor de repatriëring van Roma-zigeuners wordt meestal geen toestemming verkregen. Via IOM kunnen de Roma-zigeuners evenwel op vrijwillige basis terugkeren naar Kosovo.

De richtlijn van 23 juli 2002 heeft alleen betrekking op de specifieke niet-terugleidingsclausule in artikel 63.5 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast voorziet de commissaris-generaal soms in een humanitaire clausule. Een dergelijke clausule staat echter niet vermeld in de wet. Ze kan enkel aangehaald worden als argument bij het stellen van een individuele vraag tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Op basis van de argumentatie die u ook nog mondeling hebt toegevoegd, acht ik het noodzakelijk deze aangelegenheid nog eens van nabij te bekijken. Ik zal dat in overleg met mijn diensten doen. Ik houd u voort op de hoogte.

Ik kan ten slotte nog meedelen dat ik u graag cijfers ter beschikking stel. Ik zal ze voorleggen, want ze zijn te omvangrijk om mondeling voor te lezen.

07.03 **Magda De Meyer** (sp.a-spirit): Mijnheer de minister, ik hoop dat mijn vraag duidelijkheid heeft geschapen over het feit dat betrokkenen zich enorm gediscrimineerd voelen en afhankelijk zijn van die hakbijdatum. Voor hun overlevingssituatie heeft dat ook zware gevolgen.

07.04 Minister **Patrick Dewael**: Ik begrijp het nu beter dan tijdens de eerste lektuur van de vraag. Ik zal het opvolgen.

07.02 **Patrick Dewael**, ministre: Je me réfère à la directive du 23 juillet 2002 sur le renvoi des demandeurs d'asile déboutés et qui est toujours d'application. Cette directive n'a pas d'effet rétroactif mais cela ne signifie pas qu'une personne à laquelle s'applique une clause de non-reconduite antérieure au 23 juillet 2002 ne peut demander une prolongation. Cela signifie simplement que cette prolongation n'est pas automatique.

Il n'y a pas d'accord formel avec UNMIK à propos du rapatriement des Roms. En cas de rapatriement, l'identité de la personne est toutefois communiquée à UNMIK. UNMIK décide alors s'il faut procéder à un éloignement forcé. En général, le rapatriement des Roms n'est pas autorisé. Ceux-ci peuvent toutefois retourner au Kosovo sur une base volontaire, par le biais de l'OIM.

La directive du 23 juillet 2002 ne concerne que la clause spécifique de non-reconduite de l'article 63/5 de la loi sur les étrangers. Le commissaire général se base en outre parfois sur une clause humanitaire qui n'est pas mentionnée dans la loi.

Je vous communiquerai par écrit les chiffres demandés.

07.03 **Magda De Meyer** (sp.a-spirit): J'espère avoir expliqué clairement les raisons pour lesquelles les Roms ont le sentiment d'être discriminés.

07.04 **Patrick Dewael**, ministre: Les choses me paraissent en effet plus claires que lors de ma première lecture du dossier.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Vraag nr. 1261 van mevrouw Govaerts wordt uitgesteld.

08 Vraag van mevrouw Nahima Lanjri aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de ongewenste effecten van de wijzigingen aan de vreemdelingenwet door de programmawet van december 2003" (nr. 1264)

08 Question de Mme Nahima Lanjri au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les effets indésirables des modifications apportées à la loi sur les étrangers par la loi-programme de décembre 2003" (n° 1264)

08.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u weet dat er in de programmawet via artikel 26 een bepaling werd opgenomen waardoor de dossiers van asielaanvragers ambtshalve vervallen wanneer zij hun verblijfsvergunning op een andere manier verkregen hebben. Dit gebeurt dan meestal in het kader van een regularisatiecampagne. Er zouden ongeveer drieduizend dossiers in aanmerking komen. Het effect van die bepaling is dat men eventueel nog wel kan reageren binnen de 60 dagen, maar dat die dossiers daarna gewoon vervallen en dat de asielaanvraag wordt gestopt.

Er zijn nog heel veel dossiers die staan te wachten, zeker na invoering van het 'last-in first-out principe'. Precieze cijfers verstrekte u evenwel nog niet, maar naar verluidt zou het gaan om ongeveer veertigduizend dossiers die zijn verspreid over het commissariaat-generaal, de Vaste Beroepscommissie en de Raad van State. Er moet dus nog een belangrijke achterstand worden ingehaald. De wetsebepaling in de programmawet moest vermijden dat er nog meer dossiers bijkwamen en moest ervoor zorgen dat er geen procedure van asielaanvraag meer lopende is.

Het knelpunt is dat wie is erkend als geregulariseerde – als men via een regularisatiecampagne hier een verblijfstitel ontvangt – volledig andere voorwaarden heeft dan wie als vluchteling is erkend. Het statuut van vluchteling is – laat ik het simpelweg zo zeggen – veel voordeliger dan het statuut van geregulariseerde.

Ik geef een aantal voorbeelden. Op het vlak van sociale bijstand en sociale zekerheid worden erkende vluchtelingen gelijkgesteld met Belgen. Dat is niet het geval voor geregulariseerden. Ook voor OCMW-steun kunnen vluchtelingen rekenen op de brede waaier van maatschappelijke integratie. Dat gaat dan bijvoorbeeld zelfs tot en met begeleiding naar werk. Geregulariseerden hebben alleen recht op maatschappelijke dienstverlening. Dat is dus veel beperkter. Het is veeleer alleen de materiële steun.

Vluchtelingen krijgen van het commissariaat-generaal een vluchtelingenattest en een getuigschrift van burgerlijke stand. Geregulariseerden hebben veel moeilijkheden om in bijvoorbeeld het land van herkomst die papieren te verkrijgen. Het personeelsstatuut van vluchtelingen valt onder het Belgisch recht. Zij kunnen bijvoorbeeld ook een homohuwelijk aangaan of een wettelijke samenwoning of andere aspecten van het personen- en familierecht. Deze wetten zijn op hen van toepassing. Dat is echter niet het geval met geregulariseerden. Met andere woorden, er zijn heel veel verschillen. Die verschillen komen nu pas naar boven. Die mensen merken dat en er zijn dus problemen.

08.01 Nahima Lanjri (CD&V): De nombreux étrangers qui ont été naturalisés ou qui ont obtenu une autorisation de séjour d'une autre manière, ont toujours un dossier pendant auprès du Commissariat général, de la Commission permanente de recours ou du Conseil d'Etat. Un des problèmes que rencontrent ces personnes est qu'en tant qu'étrangers régularisés, ils bénéficient de moins de droits que comme réfugiés reconnus. Les réfugiés reconnus ont un statut plus intéressant dans la mesure où ils relèvent du droit belge.

Un article 26 a été inséré à la loi-programme de décembre 2003. Il prévoit que l'étranger qui a encore un pareil dossier en suspens doit demander dans un délai de 60 jours la poursuite de son examen par lettre recommandée, sans quoi son dossier sera déclaré d'office sans objet.

Combien de dossiers sont-ils concernés? Dans l'intervalle, combien de demandes de poursuite ces trois instances ont-elles reçues? Le ministre compte-t-il assimiler le statut de réfugié reconnu à celui de réfugié régularisé? Le ministre luttera-t-il contre le renvoi devant le Conseil d'Etat de dossiers qui n'ont aucune chance d'aboutir? Les abus sont en effet légion.

Heel wat mensen zouden ondertussen de voortzetting van hun dossier hebben gevraagd. De periode voor deze aanvraag loopt nog steeds, namelijk 60 dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad, ik vermoed tot eind februari. Hierdoor mist die wetsbepaling van de programmawet misschien haar doel. Anderzijds denk ik dat het ook een terechte vraag is van die mensen, want er zijn veel verschillen. Daarom heb ik een aantal vragen.

Hoeveel mensen hebben totnogtoe gevraagd om hun dossier van aanvraag tot asiel toch nog voort te zetten, via het commissariaat-generaal, de Vaste Beroepscommissie of de Raad van State? De reden van deze toeloop is vooral het verschil tussen het statuut van vluchteling en het statuut van geregulariseerde. Is de minister bereid om die twee statuten gelijk te schakelen, zodat er geen verschillen meer zouden bestaan? Er worden ook heel vaak mensen – ook mensen waarvan men heel duidelijk weet dat zij geen enkele kans maken – aangespoord door advocaten en soms door NGO's om toch nog procedures in te zetten bij de Raad van State. Zo heb ik het geval vernomen van een man die een vrouw en een kind had en was afgewezen. De advocaat zei dat hij meer kans maakte als hij aanvoerde dat hij homo was en daardoor vervolgd werd in het land van herkomst. Dat is een kansloos geval, maar de advocaat probeerde hem er toch nog van te overtuigen om naar de Raad van State te gaan. De advocaten werken wel pro Deo, maar zij worden betaald via een puntensysteem.

Zult u maatregelen uitwerken om die manifeste misbruiken, die bovendien leiden tot een overbelasting van de Raad van State, aan te pakken, bijvoorbeeld wanneer er sprake is van een kennelijk ongegrond en roekeloos geding in de rechtsspraak? Zult u bepaalde gevallen uitzuiveren en niet meer toelaten? Nu zijn er echt wel misbruiken. Dat komt niemand ten goede. Ik denk dat het ook mee is ingegeven door het feit dat men ondersteuning krijgt zolang men een procedure lopen heeft bij de Raad van State.

08.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen, de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen en de Raad van State kunnen vandaag nog geen cijfers geven over het aantal verzoeken tot voortzetting met toepassing van het nieuw artikel 55 van de Vreemdelingenwet. Aangezien vreemdelingen over een termijn van 60 dagen beschikken om een dergelijk verzoek in te dienen, zullen relevante cijfers pas in de loop van maart 2004 beschikbaar zijn.

Het is mij niet helemaal duidelijk waarop men zich baseert om te stellen dat een groot deel van de betrokken asielzoekers de voortzetting van de procedure zou vragen, tenzij zij daartoe natuurlijk zouden worden geïnspireerd door advocaten. Zelfs indien deze bewering correct is, betekent dat hoegenaamd niet dat de nieuwe bepaling haar doel mist.

Ik wil nog even verduidelijken wat die bedoeling is. De nieuwe bepaling dient om vast te stellen welke vreemdelingen wel en welke niet langer geïnteresseerd zijn in de voortzetting van hun asielprocedure voor de Raad van State, met als enig doel nutteloos werk te vermijden. Zowel geregulariseerde vreemdelingen als erkende vluchtelingen worden in het bezit gesteld van een bewijs van

08.02 **Patrick Dewael**, ministre: Le Commissariat général, la Commission permanente de recours et le Conseil d'Etat ne peuvent encore fournir aucun chiffre sur le nombre de demandes de poursuite en exécution du nouvel article 55 de la loi du 15 décembre 1980. Au vu du délai de soixante jours, nous devons attendre le mois de mars pour disposer de chiffres pertinents.

Même si une grande partie des demandeurs d'asile demandait la poursuite de l'examen de leur dossier, cela ne signifie pas que la nouvelle disposition n'atteint pas ses objectifs. Le but est effectivement de déterminer qui est intéressé par la poursuite de

inschrijving voor onbeperkte duur in het vreemdelingenregister.

De verschillen tussen beide categorieën zijn op verblijfsrechtelijk vlak eerder beperkt. Ik ben niet van plan aan een geregulariseerde vreemdeling een statuut toe te kennen dat identiek zou zijn aan dat van een erkende vluchteling.

Er zal voorts in geen geval enige beperking worden gesteld aan het recht van iedere vreemdeling om een asielaanvraag in te dienen. Misbruik van de asielprocedure wordt nu reeds verhinderd door tal van bepalingen in de Vreemdelingenwet. Ik som er u een aantal op. Ten eerste, een kennelijk ongegronde asielprocedure wordt al in ontvankelijkheidsfase afgewezen. Ten tweede, een meervoudige asielaanvraag waarbij geen nieuwe gegevens worden aangebracht die wijzen op vervolging, wordt niet in aanmerking genomen door de dienst Vreemdelingenzaken en dit zonder mogelijkheid tot beroep bij het commissariaat-generaal. Ten derde, de Raad van State voorziet in een verkorte procedure wanneer hij kennelijk niet bevoegd is of wanneer het beroep doelloos, kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond is. Bij wet van 17 februari 2002 werd bovendien voorzien in een geldboete van 125 tot 2.500 euro in geval van kennelijk onrechtmatig beroep bij de Raad van State.

Zoals ik trouwens ook heb meegedeeld tijdens de behandeling van de begroting in de plenumvergadering, ben ik wel van mening dat wat de Raad van State betreft een aantal maatregelen zich opdringt, niet alleen inzake de interne organisatie, maar ook dat een optreden noodzakelijk is van hetzij de wetgever, hetzij van mijzelf door middel van een koninklijk besluit, rekening houdend met de enorme achterstand die zich aldaar manifesteert.

Er lijken zich voorlopig geen bijkomende maatregelen op te dringen.

08.03 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, uiteraard kan u pas volledige cijfers geven als die periode van 60 dagen voorbij is. Desalniettemin had ik die vraag gesteld om te zien hoeveel er nu al waren. U wil daar blijkbaar nog geen cijfers op plakken. Ik zal die vraag dan later opnieuw moeten stellen. Ik hoop dat u die informatie in de commissie zult ter beschikking stellen.

U zegt dat die verschillen veeleer beperkt zijn. Ik heb er maar een aantal opgesomd. Er zijn nog een aantal verschillen. Het zijn verschillen die ook zullen verklaren waarom mensen die procedure terug in gang willen zetten.

Als ik sprak over de misbruiken, dan had ik het niet over misbruiken die zich voordoen in de eerste fase, de ontvankelijkheidsfase, want ik weet dat het commissariaat-generaal heel secuur werk levert, maar over het feit dat mensen die afgewezen worden – het zijn er toch 8 op 10 –, hoewel hun kansen eigenlijk heel klein of nihil zijn, oneigenlijk gebruik maken van de Raad van State. Zij halen allerlei argumenten aan die er niet toe doen en die zelfs verkeerd zijn. Advocaten volgen hun cliënten daarin, en erger, ze halen zelf soms die voorstellen aan.

Ik vraag dat u dat eens onderzoekt en dat probeert aan te pakken.

sa procédure d'asile ou de la procédure devant le Conseil d'Etat, et qui ne l'est pas

Tant les étrangers régularisés que les réfugiés reconnus se voient délivrer une preuve de leur inscription pour une durée indéterminée au registre des étrangers. Les différences en matière de droit de séjour sont relativement limitées et je n'ai nullement l'intention de leur accorder le même statut.

Le droit de tout étranger d'introduire une demande d'asile n'est pas restreint. De nombreuses dispositions de la loi sur les étrangers visent déjà à lutter contre le recours abusif à la procédure d'asile. En ce qui concerne le Conseil d'Etat, des mesures s'imposent, soit au plan organisationnel interne, soit au niveau du législateur, soit par la voie d'un arrêté ministériel.

08.03 Nahima Lanjri (CD&V): J'aurais souhaité connaître le nombre de demandes qui ont déjà été introduites. J'espère que le ministre fournira en mars les chiffres globaux à la commission.

Les abus de procédure n'interviennent pas tant au cours de la phase où l'on se prononce sur la recevabilité mais plutôt ultérieurement. Huit demandeurs d'asile déboutés sur dix feraient indûment usage de la procédure devant le Conseil d'Etat qui est alors submergé. Les avocats - pro deo et donc payés par l'Etat - soutiennent leurs clients dans cette démarche ou intentent eux-mêmes la procédure devant le Conseil d'Etat, même lorsque leurs clients n'ont aucune chance. Au cours de la procédure, les requérants continuent à bénéficier d'une assistance. Le recours

abusif à la procédure coûte donc énormément d'argent. Le ministre est-il disposé à examiner ces abus?

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Question de M. Mohammed Boukourna au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la situation des Chambres francophones de la Commission permanente de Recours des Réfugiés (CPRR)" (n° 1271)

09 Vraag van de heer Mohammed Boukourna aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de situatie van de Franstalige kamers van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (VBCV)" (nr. 1271)

09.01 **Mohammed Boukourna** (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, jusqu'en juillet 2003, la Commission permanente de recours des réfugiés employait huit magistrats pour chaque rôle linguistique. Il me revient que des départs se sont produits et que le cadre ne comprend plus actuellement que cinq magistrats francophones effectifs et sept magistrats néerlandophones effectifs.

09.01 **Mohammed Boukourna** (PS): De formatie van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen telt nog slechts vijf vaste Franstalige magistraten en zeven Nederlandstalige.

Par ailleurs, les données statistiques disponibles sur le site de cette commission montrent que l'arriéré de cette juridiction a fortement augmenté au cours des deux dernières années. Celui-ci serait passé de 661 dossiers à la fin de décembre 2001, à près de 4.000 dossiers à la fin de novembre 2003. Il ressort également de ces statistiques que cet accroissement des dossiers se concentre essentiellement du côté francophone.

De achterstand is sterk toegenomen, vooral aan Franstalige kant, en de wervingsprocedure is zonder resultaat gebleven. Kan u deze informatie bevestigen? Welke maatregelen werden er getroffen opdat de Franstalige kamers de bijkomende werklust zouden aankunnen? Bent u van plan een nieuwe wervingsprocedure op te starten?

Enfin, un avis de vacance de mandat d'assesseur à la commission permanente de recours avait été publié dans le Moniteur du 24 décembre 2002. Il me revient que cette procédure n'a jamais abouti.

Pouvez-vous, monsieur le ministre, nous confirmer ces informations et indiquer les raisons de cet accroissement des dossiers? Pouvez-vous nous renseigner sur les raisons du déséquilibre en termes de personnel entre les chambres linguistiques? Pouvez-vous nous indiquer si des mesures ont été prises pour y remédier et adapter les moyens des chambres francophones à ce surcroît de travail? Enfin, comptez-vous entamer une nouvelle procédure de recrutement?

09.02 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, par suite du départ et de l'absence de divers magistrats, il est exact que le nombre actuel de magistrats au sein de la commission permanente de recours est de cinq magistrats effectifs francophones et de sept magistrats effectifs néerlandophones.

09.02 **Minister Patrick Dewael**: De cijfers die u noemt, zijn correct. Weldra gaat een nieuwe wervingsprocedure van start.

Au moment de la dissolution des Chambres, suivie par la période des affaires courantes, la précédente procédure de recrutement avait été abandonnée. Une nouvelle procédure sera mise sur pied d'ici peu, une commission de sélection indépendante a été constituée à cet effet.

De aanzienlijke achterstand van de commissie is te wijten aan het grote aantal asielzoekers en de uitbreiding van de middelen van het commissariaat-generaal, dat zijn eigen achterstand wist weg te werken.

Je confirme que la Commission permanente connaît un arriéré important: 4.104 dossiers, dont 3.234 du côté francophone, sont en attente. Outre le manque de magistrats, cet arriéré s'explique par le

Op dit ogenblik onderzoek ik verscheidene voorstellen om deze ongelijke verdeling weg te werken.

nombre important de demandeurs d'asile en 2000 et en 2001, et par l'augmentation des moyens accordés au Commissariat général, lui permettant de résorber son arriéré et augmentant de ce fait le nombre de recours aussi auprès de la commission permanente.

J'entends prendre des initiatives pour mettre fin à la répartition inégale de la charge de travail et résorber cet arriéré. J'examine actuellement diverses propositions dont celles émises par la Commission permanente de recours des réfugiés.

09.03 Mohammed Boukourna (PS): Monsieur le président, il ne faut pas oublier que, derrière ces nombreux dossiers et statistiques, il y a des femmes et des hommes. Ce retard entraîne d'autres complications liées à la résidence, à toute la durée pendant laquelle ces personnes sont sur le territoire, dans l'impossibilité de prendre une décision dans un sens ou dans l'autre et de répondre à un certain nombre de besoins essentiels. Voilà la raison de ma question aujourd'hui en ce lieu.

09.03 Mohammed Boukourna (PS): Achter deze dossiers gaan mannen en vrouwen schuil die het moeilijk krijgen om in hun dagelijkse bestaan te voorzien.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

10 Vraag van de heer Bert Schoofs aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het dragen van een hoofddoek door moslimvrouwen op pasfoto's bestemd voor identiteitskaarten" (nr. 1273)

10 Question de M. Bert Schoofs au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le port du voile par les femmes musulmanes sur les photos destinées aux cartes d'identité" (n° 1273)

10.01 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, in het licht van uw recente uitspraak met betrekking tot de hoofddoeken interesseerde mij in feite uw houding ten opzichte van het feit dat het moslimvrouwen nog steeds toegelaten wordt om hoofddoeken te dragen op pasfoto's die bestemd zijn voor identiteitskaarten. In het verleden zijn daar diverse procedures over gevoerd, onder andere in de gemeente Beringen. Recent nog is er een uitspraak geweest voor het hof van beroep van Luik in verband met een zaak in Visé waar het een moslimvrouw ook werd toegelaten om een sluier te dragen. Er is ook cassatierechtspraak over.

10.01 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Les femmes musulmanes sont toujours autorisées à porter le foulard sur la photo de leur carte d'identité. Cette question fait déjà l'objet d'une vaste jurisprudence, jusqu'en Cassation. Toute la discussion a trouvé son origine dans l'alinéa premier de l'article 15 de la circulaire du 17 octobre 1992 qui prévoit que le port d'un couvre-chef peut être autorisé sur une photo pour des raisons religieuses ou médicales évidentes. En vertu de l'interprétation qu'elles font de cette disposition, certaines communes interdisent le port du foulard sur une photo d'identité, d'autant plus qu'il ne s'agit pas d'une obligation religieuse, ce qui est communément admis.

Alles is gebaseerd op een omzendbrief van 7 oktober 1992 die in 1996 gewijzigd werd, zij het niet in verband met de hoofddoek, de sluier of de burka. Voor sluiers is er blijkbaar een strengere procedure. Een sluier kan niet en een burka is volledig uit den boze. Dat hebben we begrepen. De hele discussie is destijds ontstaan rond het eerste lid van artikel 15d van de omzendbrief, namelijk "om een ontegenzeggelijk godsdienstige of medische reden kan een foto met hoofddeksel toegestaan worden". Bepaalde gemeenten interpreteren dit zo dat zij niet genoodzaakt zijn om een hoofddoek toe te staan op een pasfoto, temeer omdat het geen religieuze verplichting is. Dat wordt ook algemeen aanvaard. Volgens de koran zou het geen religieuze verplichting zijn om een hoofddoek te dragen en dus werd er gestruikeld over het woord "ontegenzeggelijk". Men kon niet ontegenzeggelijk beweren dat men een hoofddoek moest dragen op een pasfoto.

Tout semblait donc clair jusqu'au moment où le ministre de l'Intérieur a cru bon de rouvrir le débat, de sorte que la confusion la plus totale règne à nouveau. J'exhorte le ministre Dewael à faire la clarté sur cette question et à décréter une fois pour toutes

Mijnheer de minister, die hele problematiek leek uitgeklaard. In het licht van uw uitspraken over de hoofddoeken, namelijk dat zij beter zouden worden geweerd uit het openbaar leven zoals u terecht hebt

gesteld, zou ik van u toch willen vernemen of u dan niet het minimum minimorum zou willen doen en reeds nu die hoofddoeken op pasfoto's gewoon verbieden en de omzendbrief wijzigen. Volgens mij kunt u dit met een eenvoudige pennentrek. U zult mij tegenspreken indien ik het fout voorheb.

10.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de algemene onderrichtingen voor de gemeenten over het houden van bevolkingsregisters bevatten op dit ogenblik de volgende bepalingen over het dragen van een hoofddoek op pasfoto's. Ik overloop ze even met u.

Om onbetwistbare godsdienstige of medische redenen kan een foto met een hoofddeksel worden toegestaan, dit echter op voorwaarde dat het gezicht volledig vrij is. Concreet betekent dit dat het voorhoofd, de wangen, de ogen, de neus en de kin volledig onbedekt moeten zijn. Het is ook wenselijk, maar niet vereist, dat het haar en de ogen eveneens vrij zouden zijn. Dit wordt echter maar aanvaard als de betrokken burger een ernstige rechtvaardiging voorlegt.

Er doen zich af en toe problemen voor met foto's waarop de betrokken persoon een sluier draagt. Er moet duidelijk worden bepaald – dat is het enige wat mij in deze kwestie bezighoudt – dat de foto het mogelijk moet maken een persoon te identificeren. Het gezicht mag dus niet gedeeltelijk verborgen zijn.

Alleen om gerechtvaardigde medische of religieuze redenen kan een foto met een sluier worden toegestaan, voor zover de essentiële elementen van het gezicht zichtbaar zijn. Er bestaan voornamelijk geen plannen om deze regel te wijzigen.

10.03 **Bert Schoofs** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, de identiteitskaart is een openbaar document. U bent terzake bevoegd. U hebt uw ideeën terzake geopperd. U moet, mijns inziens, doen wat u zegt. Uit uw antwoord maak ik op dat u terzake geen plannen hebt. Uw uitspraken zijn niet ernstig te nemen.

Het is een kwestie van openbare orde en veiligheid. Bepaalde politiemensen klagen hierover. De koran verplicht het dragen van de hoofddoek niet.

Mijnheer de minister, ik herhaal dat u niet doet wat u zegt.

10.04 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, wat het dragen van een hoofddoek betreft, heb ik twee zaken gezegd. Ik heb gesproken over ambtenaren of personen in overheidsdiensten én ik heb gesproken over leerlingen in het officieel onderwijs.

De vraag handelt over een document dat moet dienen om iemand te identificeren. Het enige wat me in deze zaak bezighoudt, is of de betrokken persoon op de foto identificeerbaar is. Mijnheer Schoofs, u probeert aan mijn woorden iets toe te voegen wat ik nooit gezegd heb. Typisch voor het doen en laten van uw partij!

10.05 **Bert Schoofs** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, ik blijf erbij dat u de bepalingen terzake kunt wijzigen. Ik herhaal dat een identiteitskaart een openbaar document is. Het dragen van een hoofddoek kan de identificatie bemoeilijken. Dat is effectief het geval.

l'interdiction du port d'un foulard ou d'un voile sur une photo d'identité destinée à un document officiel.

10.02 **Patrick Dewael**, ministre: Les instructions générales aux communes relatives aux registres de la population contiennent suffisamment de dispositions relatives au port du voile sur les photos d'identité.

Pour des motifs médicaux ou religieux incontestables, une photo avec couvre-chef peut être autorisée à condition que le visage reste entièrement découvert. Cela signifie que le front, les joues, les yeux, le nez et le menton doivent être visibles. Il est également souhaitable, mais ce n'est pas exigé, que les cheveux et les oreilles soient visibles. Des problèmes se posent de temps à autre avec des photos où la personne porte le voile, mais une modification de ces règles n'est pas envisagée pour l'heure.

10.03 **Bert Schoofs** (VLAAMS BLOK): Le ministre n'agit pas conformément à ses paroles. Ce n'est pas sérieux. Le port d'un foulard ou d'un voile sur un document officiel pose de nombreux problèmes d'ordre public. La police en fait l'expérience tous les jours.

10.04 **Patrick Dewael**, ministre: M. Schoofs fait un amalgame de mes déclarations. Je ne me suis exprimé que sur le port du voile par les fonctionnaires ou les écoliers et étudiants dans l'enseignement officiel. Sa question concerne les instructions relatives aux photos d'identité sur les documents officiels.

10.05 **Bert Schoofs** (VLAAMS BLOK): Le ministre devrait avoir un entretien avec ses agents de police.

Luister naar uw politiemensen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

11 Question de Mme Alisson De Clercq au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "un second centre de formation à la conduite de véhicules de police prioritaires" (n° 1275)

11 Vraag van mevrouw Alisson De Clercq aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "een tweede centrum voor de opleiding van bestuurders van prioritaire politievoertuigen" (nr. 1275)

11.01 Alisson De Clercq (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, devant la multiplication des accidents où des véhicules de police sont impliqués lors de poursuites de délinquants roulant à très vive allure, il vous a déjà été suggéré de créer pour l'ensemble de la Wallonie une piste d'apprentissage et de perfectionnement à la conduite automobile d'urgence.

Actuellement, il n'existe pour tout le Royaume qu'une seule piste de ce genre située à Kampenhout, ce qui est insuffisant par rapport aux besoins. Par exemple, dès le mois de mai, 200 policiers de Charleroi suivront deux jours de formation à Kampenhout. Certes, si ce chiffre n'est pas dérisoire, il est totalement insuffisant.

Monsieur le ministre, estimez-vous qu'un seul centre pour tout le pays est suffisant et qu'il peut répondre seul à tous les besoins? Est-il envisageable d'en créer un second en Wallonie?

11.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, j'ai déjà eu l'occasion de m'exprimer sur le sujet il y a un peu plus d'un mois, en réponse à la question de notre collègue, M. Chastel. Néanmoins, je reprendrai l'essentiel de mes propos.

Une réflexion est actuellement en cours sur les besoins en formation ressentis par le personnel des services de police. Cette étude est pilotée par la direction de la formation de la police fédérale. Elle devra permettre de déterminer les priorités et des publics cibles tout en tenant compte de facteurs cruciaux tels que la capacité mais aussi les budgets – cela va de soi - disponibles.

Elle devra permettre de déterminer la capacité en personnel, le nombre et l'emplacement des centres de formation à la conduite automobile d'urgence. Je ne voudrais pas anticiper sur les résultats de cette étude en donnant des réponses prématurées à vos questions. Seule la confrontation des besoins précis et des moyens disponibles me permettra de le faire. Cela requiert encore un peu de temps.

11.03 Alisson De Clercq (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse. Effectivement, j'ai appris que M. Chastel vous avait déjà interpellé à ce sujet. C'est avec un grand intérêt que j'ai pris connaissance de votre réponse. Malgré tout, j'ai décidé de maintenir ma question afin d'obtenir des informations supplémentaires quant à l'évolution de ce dossier.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

11.01 Alisson De Clercq (PS): Kan het enige centrum voor de opleiding en vervolmaking van bestuurders van prioritaire politievoertuigen, dat in Kampenhout is gevestigd, aan de behoeften ter zake in het hele land voldoen? Kan worden overwogen een tweede centrum in Wallonië te vestigen?

11.02 Minister Patrick Dewael: De directie opleiding van de federale politie beraadt zich momenteel over de behoeften inzake opleiding van de politie, wat mij in staat zal stellen te bepalen hoeveel centra voor de opleiding van bestuurders van prioritaire politievoertuigen noodzakelijk zijn, over welk personeelsbestand zij dienen te beschikken en waar zij moeten worden gevestigd. Ik wil niet op de conclusies van dat onderzoek vooruitlopen.

12 Question de M. Joseph Arens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la mise en oeuvre concrète du fonds d'amendes de roulage instauré par l'article 32 de la loi du 7 février 2003 portant diverses dispositions en matière de sécurité routière" (n° 1310)

12 Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de concrete uitvoering van het verkeersboetefonds dat werd ingevoerd bij artikel 32 van de wet van 7 februari 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid" (nr. 1310)

12.01 **Joseph Arens** (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, la loi du 7 février 2003 portant diverses dispositions en matière de sécurité routière, publiée au Moniteur belge du 25 février 2003, crée, en son article 32, le fonds d'amendes de roulage.

Un accord intervenu le 11 juin 2002 prévoit des moyens supplémentaires aux zones de police locale par le biais de ce fonds d'amendes de roulage, en compensation des missions supplémentaires de contrôle de circulation sur les routes provinciales.

Si les efforts de la police locale pour augmenter la sécurité routière dans les différentes zones de police du Royaume sont salués tant par la presse écrite que par la presse télévisée, force nous est de constater qu'ils obligent les zones de police locale à investir en moyens ainsi qu'en capacité en personnel.

En consentant ces investissements, générateurs de coûts importants, les zones de police locale comptaient bénéficier du fonds d'amendes de roulage. A ce jour, ce fonds n'a toujours pas été effectivement installé.

Qui plus est, comme le souligne la Commission d'accompagnement de la réforme des services de police au niveau local dans son rapport d'évaluation intermédiaire d'octobre 2003, aucune disposition n'a été prise à ce jour pour garantir aux zones de police locale que le transfert de moyens prévu sera bien proportionnel aux efforts fournis par lesdites zones en matière de sécurité routière depuis le 1er janvier 2002.

Monsieur le ministre pourrait-il me faire savoir:

- quand sera pris l'arrêté d'exécution installant effectivement le fonds d'amendes de roulage prévu par l'article 32 de la loi du 7 février 2003?
- quand sera mis en œuvre le système de conventions entre l'autorité fédérale et les zones de police locale prévu par le même article et indispensable pour permettre aux zones de police locale de bénéficier du soutien financier du fonds d'amendes de roulage en question?
- s'il compte prendre des dispositions visant à garantir aux zones de police locale que le transfert de moyens organisé sur la base de l'article 32 de la loi du 7 février 2003 sera bien proportionnel aux efforts fournis par lesdites zones en matière de sécurité routière depuis le 1er janvier 2002 et, dans l'affirmative, quand ces dispositions seront effectives?

Voilà, monsieur le président, monsieur le ministre, les questions que je voulais poser en ce qui concerne le pauvre budget des zones de police.

12.02 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, cette question concerne divers aspects d'un dossier qui relève de la responsabilité de mon collègue, le ministre de la Mobilité.

12.01 **Joseph Arens** (cdH): Wanneer wordt het uitvoeringsbesluit van de wet van 7 februari 2003 voor de oprichting van een verkeersboetefonds genomen?

Wanneer zal het systeem van de overeenkomst met het federale niveau van kracht worden zodat de politiezones uit het boetefonds kunnen putten?

Zal de minister maatregelen treffen - en wanneer - om te garanderen dat de overdracht van de middelen, zoals bepaald in artikel 32 van de bovengenoemde wet, overeenstemt met de inspanningen die door de zones inzake verkeersveiligheid sedert 1 januari 2002 werden geleverd?

12.02 **Minister Patrick Dewael**: Mijn rol in dit dossier beperkte zich tot het verstrekken van advies. De

Bien que je sois consulté dans sa mise en œuvre, je n'en possède pas la maîtrise finale.

Des discussions approfondies se poursuivent au sein d'un groupe de travail intercabinets. Celui-ci examine divers points que vous évoquez tels la date d'entrée en vigueur des conventions et la clé de répartition entre les zones. A ma connaissance, l'étude de ce groupe de travail est toujours en cours.

L'arrêté royal relatif aux conventions en matière de sécurité routière a effectivement été pris le 22 décembre 2003. Cependant, des questions pratiques sur la détermination de la clé de répartition des fonds entre les zones de police se posant encore, la publication de cet arrêté est actuellement suspendue.

12.03 Joseph Arens (cdH): Monsieur le président, j'interrogerai donc le ministre de la Mobilité à ce sujet. En effet, depuis 1996, je questionne les différents ministres de l'Intérieur sur cette problématique des amendes et des éventuelles ristournes – à l'époque, avant la réforme des police, c'était du ressort des communes, maintenant, c'est du ressort des zones de police.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

13 Question de M. Joseph Arens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le fonctionnement du Conseil consultatif des bourgmestres en ce qui concerne les missions qui lui sont dévolues par les articles 8,61 et 96 de la LPI" (n° 1311)

13 Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de werking van de Adviesraad van burgemeesters voor wat betreft de opdrachten die hem toegewezen zijn door de artikelen 8, 61 en 96 van de WGP" (nr. 1311)

13.01 Joseph Arens (cdH): Monsieur le président, ma question concerne le Conseil consultatif des bourgmestres.

Monsieur le ministre, la LPI prévoit, en ses articles 8, 61 et 96, un ensemble de missions à exécuter par le Conseil consultatif des bourgmestres, notamment rendre au ministre de l'Intérieur des avis sur chaque arrêté réglementaire relatif à la police locale, sur chaque directive contraignante en matière de missions à caractère fédéral à effectuer par la police locale et déterminées par le ministre de l'Intérieur ou par le ministre de la Justice, ainsi que sur chaque détachement de membres de la police locale au sein des directions générales et des services de la police fédérale, chargés de l'appui à la police locale, ou sur chaque détachement de membres de la police locale qui aurait un impact direct sur son fonctionnement.

De nombreuses voix se sont élevées récemment pour dénoncer une carence de fonctionnement du Conseil consultatif des bourgmestres dans ces missions, que ce soit en raison de l'irrespect des procédures légalement prévues, notamment au niveau des délais de convocation ou de l'envoi tardif aux bourgmestres des documents nécessaires à l'examen des points figurant à l'ordre du jour.

M. le ministre pourrait-il me faire savoir, premièrement, quelles mesures il compte prendre pour remédier aux carences constatées dans le fonctionnement du Conseil consultatif des bourgmestres et, deuxièmement, s'il compte déléguer à ce conseil une représentation

eindverantwoordelijkheid ligt bij mijn collega van Mobiliteit.

Een interkabinettenwerkgroep onderzoekt nog steeds wanneer de overeenkomsten in werking zullen treden en welke verdeelsleutel op de zones zal toegepast worden. Er zijn nog praktische problemen waardoor de publicatie van het kwestieus koninklijk besluit in het Belgisch Staatsblad uitgesteld werd.

12.03 Joseph Arens (cdH): Ik zal op zijn beurt de minister van Mobiliteit ondervragen over dit dossier dat ik al sinds 1996 volg.

13.01 Joseph Arens (cdH): Welke maatregelen zal de minister nemen om de gebrekkige werking (niet-naleving van de convocatietermijnen, laattijdige verzending van documenten, enz.) van de Adviesraad van burgemeesters in het kader van de opdrachten waarmee hij krachtens de wet betreffende de geïntegreerde politie is belast, te verhelpen?

Zal hij in een officiële vertegenwoordiging bij die Raad voorzien, conform de aanbeveling van de Begeleidingscommissie?

officielle, comme le préconise la commission d'accompagnement de la réforme des services de police au niveau local dans son rapport d'évaluation intermédiaire d'octobre 2003?

13.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, un arrêté royal définit les règles du fonctionnement du Conseil consultatif des bourgmestres. Il détermine notamment le délai d'examen des projets qui lui sont soumis.

Il est vrai que le Conseil consultatif a, pendant la législature précédente, été parfois malmené par des communications tardives de documents – souvent volumineux – pour lesquels son avis était sollicité dans des délais raccourcis, cela en méconnaissant parfois les termes de l'arrêté royal.

Si un effort a été sollicité, c'était toujours parce que l'urgence imposait d'adopter telle ou telle mesure nécessaire à la mise en œuvre de la réforme.

J'ajoute que le Conseil consultatif s'est doté d'un règlement d'ordre intérieur qui vient compléter l'arrêté royal notamment pour les délais qu'implique sa consultation. Ce règlement devrait éviter que les règles nécessaires à son fonctionnement optimal ne soient méconnues à l'avenir. J'ai attiré la vigilance de mes services pour qu'ils veillent au respect de ces règles pour la saisine du conseil.

J'ai évidemment pris connaissance des recommandations formulées par la commission d'accompagnement. Il ressort que les bourgmestres sont véritablement demandeurs d'un dialogue immédiat avec l'autorité fédérale. Nous avons convenu avec les Unions des villes et des communes qu'elles soient présentes lors des séances du Conseil consultatif de façon à renforcer encore les synergies.

Depuis mon entrée en fonction, des représentants de ma cellule stratégique, de mon administration et de la police fédérale sont toujours présents lorsque le conseil se réunit. J'ai d'ailleurs assisté à la première réunion sous la présidence de M. Philippe Moureaux.

13.03 Joseph Arens (cdH): Monsieur le président, organiser une évolution favorable de ce conseil me semble très important: comme vous le dites, les bourgmestres sont demandeurs.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

14 Question de M. Joseph Arens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la création de la Commission permanente de la police locale prévue par l'article 91 de la LPI" (n° 1312)

14 Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de oprichting van de Vaste Commissie van de lokale politie bedoeld in artikel 91 van de WGP" (nr. 1312)

14.01 Joseph Arens (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, l'article 91 de la LPI prévoit la création d'une Commission permanente de la police locale qui, à la demande du ministre de l'Intérieur, d'autres ministres intéressés, du collège des procureurs généraux, d'un gouverneur ou d'un bourgmestre ou encore d'initiative, étudie et donne des avis sur tous les problèmes relatifs à la police locale. Cette Commission n'a toujours pas été officiellement créée à

13.02 Minister Patrick Dewael: Om dringende redenen werden de termijnen van het koninklijk besluit voor de raadpleging van de Adviesraad tijdens de vorige zittingsperiode niet altijd nageleefd. Het huishoudelijk reglement dat de Raad heeft opgesteld zou die toestanden in de toekomst moeten voorkomen.

De Verenigingen van steden en gemeenten zullen op de vergaderingen van de Raad aanwezig zijn. Sedert ik minister ben zijn er ook altijd vertegenwoordigers van mijn strategische cel, van mijn administratie of van de federale politie aanwezig.

14.01 Joseph Arens (cdH): Wanneer zal de minister het ontwerp-koninklijk besluit tot oprichting van de Vaste Commissie van de lokale politie aan de ministerraad voorleggen?

ce jour, et ce, bien qu'elle constitue indéniablement pour l'autorité fédérale un interlocuteur privilégié de la police locale et du chef de corps des zones de police locale du Royaume.

L'article 91 de la LPI prévoyant que le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres la composition, le mode d'élection et le mode de fonctionnement de cette Commission, le ministre pourrait-il me faire savoir quand il compte présenter au Conseil des ministres le projet d'arrêté royal créant la Commission permanente de la police locale?

14.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, le projet d'arrêté royal de la Commission permanente de la police locale est toujours en cours, mais en voie de finalisation. En effet, les dernières remarques concernant ce projet on été faites le 11 décembre 2003, lors de la réunion de la Commission permanente de la police communale. Cette Commission exerce les compétences de la Commission en voie de création. J'ai chargé mon administration, pilote de ce dossier, de finaliser le projet en tenant compte de ces remarques. Dès que cette formalité sera accomplie, le projet sera transmis au Conseil consultatif des bourgmestres, soumis au Comité de négociation et au Conseil d'Etat, comme l'exige la procédure.

14.02 Minister Patrick Dewael: De Vaste Commissie voor de gemeentepolitie, die op dit ogenblik de taken van de toekomstige Vaste Commissie van de lokale politie uitoefent, formuleerde haar slotbemerkingen. Eens het ontwerpbesluit klaar is, moet het nog aan de Adviesraad van burgemeesters, aan het onderhandelingscomité en aan de Raad van State worden voorgelegd.

14.03 Joseph Arens (cdH): Monsieur le ministre, je vous remercie pour cette réponse.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

*Voorzitter: Mohammed Boukourna.
Président: Mohammed Boukourna.*

15 Question de M. Joseph Arens au ministre de l'Intérieur sur "le statut, la fonction et la mission des comptables spéciaux" (n° 1313)

15 Vraag van de heer Joseph Arens aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het statuut, de functie en de opdracht van de bijzondere rekenplichtigen" (nr. 1313)

15.01 Joseph Arens (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, à la suite d'une réunion qui s'est tenue en mai dernier au cabinet du premier ministre en présence des représentants du ministre des Finances et du ministre de l'Intérieur, il a été décidé de créer un sous-groupe de travail ayant pour objet le statut, la position et le rôle du comptable spécial.

En effet, la fonction de comptable spécial n'est toujours pas, à l'heure actuelle, clairement définie. Aucune description des tâches n'existe et, de fait, le rôle des comptables spéciaux diffère aujourd'hui d'une zone de police à l'autre, avec tous les problèmes qu'engendre inévitablement cette manière de fonctionner. Le fait que les comptables spéciaux qui ne relèvent pas actuellement du personnel de la zone de police locale ne disposent d'aucun statut couvrant l'exercice de la mission à titre accessoire suscite également un ensemble de problèmes pour les personnes qui exécutent ces tâches au quotidien, notamment au niveau des assurances, des accidents du travail, du régime des congés, du droit à une indemnité en cas d'absence légitime.

15.01 Joseph Arens (cdH): Er werd beslist een subwerkgroep op te richten, die zich zal buigen over het statuut, de plaats en de rol van de bijzondere rekenplichtige. De functie is immers nog steeds niet duidelijk omschreven. Het feit dat de bijzondere rekenplichtigen niet over een statuut beschikken en dat die functie voor hen een bijkomende opdracht is, vormt eveneens een probleem.

Bent u van plan maatregelen te nemen om de bijzondere rekenplichtigen een statuut te geven? Zo ja, om welk statuut gaat het? Bent u van plan dat statuut in de WGP op te nemen?

Monsieur le ministre pourrait-il me faire savoir s'il compte prendre des dispositions afin de donner un statut aux comptables spéciaux reprenant notamment une description précise de leurs missions. Dans l'affirmative, quel serait ce statut? Compte-t-il faire inscrire le statut qu'il a éventuellement l'intention de donner aux comptables spéciaux dans l'AMPI?

15.02 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur le président, cher collègue, les constatations que vous faites se retrouvent également dans le rapport intermédiaire d'octobre 2003 de la commission d'accompagnement. Lorsque ce rapport a été commenté devant la commission de l'Intérieur, j'ai eu l'occasion de dire que je me ralliais aux propositions de la commission et de son sous-groupe de travail à propos des comptables spéciaux. J'ai entre-temps chargé cette commission d'accompagnement – et donc le sous-groupe de travail en question – de poursuivre ses activités, conformément à ces recommandations.

Le sous-groupe de travail devra en premier lieu établir une analyse et une description claire des différentes tâches à effectuer dans le domaine du cycle de gestion financière locale. Je vise ici tant les tâches des comptables spéciaux que celles du personnel de soutien Calog. En outre, le sous-groupe de travail va élaborer un projet de statut conformément aux tâches à effectuer par le comptable spécial. Dans la mesure où ces questions doivent avoir une base législative, je déposerai les projets de loi nécessaires afin de compléter la loi du 7 décembre 1998 sur la police intégrée.

15.02 **Minister Patrick Dewael**: Ik heb de subwerkgroep de opdracht gegeven zijn activiteiten voort te zetten in overeenstemming met de aanbevelingen uit het verslag van de Begeleidingscommissie. Hij moet de verschillende taken die op het stuk van de lokale financiële beheerscyclus moeten worden uitgevoerd analyseren en duidelijk beschrijven en vervolgens een ontwerp van statuut uitwerken. Ik zal de nodige wetsontwerpen indienen om de wet op de geïntegreerde politie te vervolledigen.

15.03 **Joseph Arens** (cdH): Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

16 **Question de M. Joseph Arens au ministre de l'Intérieur sur "le balisage des accidents de la route par les unités provinciales de circulation de la police fédérale et la sécurité des policiers chargés de ces balisages" (n° 1314)**

16 **Vraag van de heer Joseph Arens aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het bebakenen van verkeersongevallen door de provinciale verkeersseenheden van de federale politie en de veiligheid van de daarmee belaste politieagenten" (nr. 1314)**

16.01 **Joseph Arens** (cdH): Monsieur le président, ma question a trait à une mission des UPC. Monsieur le ministre, même si signaler un obstacle sur la voirie relève en théorie des compétences du personnel du ministère de l'Équipement et des Transports, ce sont en pratique les membres du personnel des unités provinciales de circulation de la police fédérale qui balisent les lieux d'un accident de la route car leurs équipes fonctionnent 24 heures sur 24 et sont en général les premières à arriver sur le théâtre des accidents en question.

En mars 2002, alors qu'un policier disposait des cônes orange de circulation pour baliser les lieux d'un accident survenu sur le ring de Bruxelles, il fut fauché par un automobiliste en état d'ivresse et décéda quelques instants plus tard, laissant une veuve et trois enfants. Depuis, les membres du personnel des unités provinciales de circulation de la police fédérale n'ont eu de cesse de réclamer

16.01 **Joseph Arens** (cdH): In maart 2002 werd een 32-jarige politieman, die verkeerskegels plaatste om de plaats van een ongeval op de Brusselse ring af te bakenen, weggemaaid door een dronken automobiliste, waarna hij overleed. De leden van de provinciale verkeersseenheden van de federale politie hebben laten weten dat gelet op de toenemende verkeersdruk en de mentaliteit van tal van automobilisten, het materiaal waarover zij beschikken niet meer volstaat om hun veiligheid en die van de andere

d'avantage de matériel de signalisation efficace et réellement susceptible de leur permettre d'assurer la sécurité lors du balisage des accidents de la route, que ce soit la sécurité des citoyens ou leur sécurité personnelle.

L'augmentation de la densité du trafic et le changement de mentalité de nombreux automobilistes qui n'hésitent pas à aborder les lieux d'un accident de la route à des vitesses vertigineuses, ont amené les policiers concernés à faire savoir que le matériel dont ils disposent actuellement – lampes orange ou bleues, torches fluorescentes et cônes de signalisation – ne suffit plus à garantir leur sécurité et celle des autres usagers de la route en cas d'accident. Si, après le tragique accident énoncé en préambule à cette question, certaines mesures furent prises pour répondre à leur demande, elles furent toutefois sans lendemain. Ainsi, les panneaux lumineux placés sur le toit des véhicules d'intervention des unités provinciales de circulation de la police fédérale, visibles de très loin, furent retirés par le propriétaire du matériel immédiatement après les tests ou sont totalement dépassés comme les camions absorbeurs de chocs, vieux de plus de trente ans, se déplaçant à 30 km/h et tombant régulièrement en panne.

Monsieur le ministre pourrait-il me faire savoir si des mesures sont actuellement à l'étude pour pallier l'indéniable carence en matériel destiné au balisage des accidents de la route par le personnel des UPC? Dans l'affirmative, quelles sont ces mesures et quand entreront-elles réellement en vigueur?

16.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, des mesures ont effectivement été prises afin d'augmenter la sécurité du personnel lors du balisage sur autoroutes. Elles sont de différents ordres.

Premièrement, du matériel complémentaire de signalisation a été acquis: notamment des cônes, des lampes, des gilets fluorescents. Une procédure d'achat est également en cours pour installer, cette année encore, 25 nouvelles rampes de signalisation lumineuses sur les véhicules d'intervention.

Deuxièmement, au niveau des procédures d'intervention, chaque unité provinciale de circulation a, depuis l'année passée, mis en place un système pour améliorer la sécurité du balisage lors de la constatation d'accidents de la circulation: envoi systématique d'une seconde équipe de permanence pour effectuer le balisage et instauration d'un système de permanence d'un membre du personnel sur un véhicule absorbeur de choc.

En ce qui concerne le cas particulier de l'unité provinciale de circulation du Brabant, trois membres du personnel sont, depuis le 5 janvier 2004, disponibles la nuit au sein des postes de circulation, de manière à pouvoir immédiatement porter assistance à une équipe d'intervention dans le cadre du balisage.

Troisièmement, une meilleure collaboration avec les gestionnaires de voirie permet aussi de renforcer sensiblement la sécurité du personnel intervenant sur l'autoroute.

Enfin, un groupe de travail "accidents de roulage" composé de membres des unités provinciales de circulation a été mis sur pied

weggebruikers te garanderen wanneer zich een ongeval voordoet. Er werden bepaalde maatregelen getroffen, maar die zullen geen soelaas bieden.

Zal men werk maken van maatregelen om het kennelijk gebrek aan degelijk materiaal te verhelpen? Zo ja, welke zijn die maatregelen en wanneer zullen ze ingaan?

16.02 Minister Patrick Dewael: Er werden op verschillende terreinen maatregelen getroffen. Er werd bijkomend materiaal voor de verkeerssignalisatie aangekocht en er loopt een aankoopprocedure om dit jaar nog 25 nieuwe uitklapbare platen met lichtgevende pijlen op de interventiewagens te kunnen plaatsen.

Sinds vorig jaar zendt elke provinciale verkeersseenheid systematisch een tweede permanentieteam uit om de lichtsignalisatie te plaatsen en heeft ze een systeem opgezet waarbij een personeelslid van wacht is bij een schokabsorberend voertuig. Door nauwer samen te werken met de wegbeheerders kan de veiligheid gevoelig verhoogd worden. Een werkgroep "Verkeersongevallen" werd in het leven geroepen om te onderzoeken hoe de veiligheid bij het vaststellen van verkeersongevallen kan verbeterd worden. De resultaten van dit onderzoek

pour étudier l'amélioration de la sécurité lors du constat des accidents de la circulation. Les résultats de ce groupe de travail sont attendus pour le premier trimestre 2004.

worden in het eerste trimester van 2004 verwacht.

16.03 Joseph Arens (cdH): Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse. Je me permets de signaler qu'au niveau des gestionnaires des routes, de gros problèmes subsistent car ils ont de plus en plus l'habitude de se décharger soit sur les UPC soit même sur les communes, et, en termes de responsabilités, sur les bourgmestres.

16.03 Joseph Arens (cdH): De wegbeheerders hebben de slechte gewoonte de problemen op de provinciale verkeersseenheden of de gemeenten af te wentelen en de verantwoordelijkheid bij de burgemeesters te leggen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

17 Question de M. Joseph Arens au ministre de l'Intérieur sur "la participation des membres des services de la police fédérale et locale à des docu-soaps" (n° 1315)

17 Vraag van de heer Joseph Arens aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de deelname van de leden van de federale en de lokale politiediensten aan docusoaps" (nr. 1315)

17.01 Joseph Arens (cdH): Monsieur le ministre, lors du dernier colloque organisé par le comité permanent de contrôle des services de police, dit Comité P, une chercheuse de l'Université libre de Bruxelles a mis en évidence la problématique de la participation de membres de nos services de police, tant fédéraux que locaux, à des "docu-soaps". Qu'il s'agisse, par exemple, de l'émission "Enquêtes" diffusée par la chaîne RTL-TVi ou de l'émission "Patrouille" de la chaîne flamande VT4, ces pseudo-documentaires – très en vogue outre-Atlantique – mettent en scène des patrouilles de police dans leur travail quotidien.

17.01 Joseph Arens (cdH): Tijdens het laatste colloquium dat het Comité P organiseerde, werd het probleem van leden van de politiediensten die meewerken aan docusoaps – dit zijn televisie-uitzendingen waarin politiepatrouilles tijdens hun dagelijkse werkzaamheden worden gevolgd – opgeworpen. Op welke wettelijke basis berust uw beslissing om dat soort uitzendingen toe te laten? Strookt dat soort programma's wel met de wettelijke verplichting die op de politieagenten rust om elke verdachte tegen de publieke nieuwsgierigheid te beschermen? Werd onderzoek gevoerd naar het belang van dat soort uitzendingen? Zo ja, met welk resultaat?

Bien que les réalisateurs prennent le soin de masquer le visage des personnes interpellées et/ou arrêtées, la question se pose de savoir si ces émissions sont bien conformes à l'obligation légale faite à nos policiers de soustraire à la curiosité publique toute personne suspecte interpellée et/ou arrêtée. La problématique de la discrétion à donner à certaines techniques d'intervention de nos policiers est également soulevée.

M. le ministre pourrait-il me faire savoir sur quelle base légale il a appuyé sa décision d'autoriser le tournage et la diffusion de ce type d'émission? Ce genre de programme se conforme-t-il bien, selon lui, à l'obligation légale faite aux policiers de soustraire à la curiosité publique les personnes interpellées et/ou arrêtées? Une évaluation de l'intérêt de ces émissions pour nos concitoyens et pour les membres de nos services, tant fédéraux que locaux, a-t-elle déjà été réalisée? Dans l'affirmative, quels en sont les résultats?

17.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chers collègues, premièrement, ce n'est pas le ministre de l'Intérieur qui décide d'autoriser la participation de membres des services de police à des pseudo-documentaires mais les autorités judiciaires et de police locale. Par contre, il existe un cadre légal et réglementaire qui détermine les conditions légales auxquelles une telle participation doit répondre. Outre l'article 458 du Code pénal incriminant la violation du secret professionnel, la loi sur fonction de police consacre son article 35 à cet aspect en stipulant que les personnes arrêtées ne peuvent être exposées à la curiosité publique. Elles ne peuvent être soumises

17.02 Minister Patrick Dewael: De minister van Binnenlandse Zaken is niet bevoegd voor het verlenen van een toestemming met betrekking tot die "pseudo-documentaires". Er bestaat echter wel een wettelijk en reglementair kader waarin de na te leven voorwaarden inzake deelname worden vastgesteld en waarvan de

à aucune prise de vue sans leur accord et, le cas échéant, celui des autorités judiciaires. La circulaire du 10 octobre 1995 de mon département et la circulaire du 30 avril 1999 des procureurs généraux précisent l'interprétation et la portée à donner dans ce cadre à la loi sur la fonction de police. Le futur code de déontologie de la police complètera bientôt ces dispositions.

Deuxièmement, de telles émissions sont en conformité avec la loi, pour autant que soient respectées les obligations découlant des dispositions susmentionnées, notamment l'autorisation de la personne concernée, éventuellement des autorités ou le fait que la personne soit rendue non identifiable en masquant efficacement les caractéristiques d'identification des personnes filmées.

Troisièmement, à ma connaissance et contrairement aux émissions de type "Appel à témoins", aucune étude scientifique d'évaluation n'a été réalisée à ce propos. On peut toutefois avancer que ce genre d'émissions intéresse le public, tant par leur caractère parfois spectaculaire que par la connotation de proximité rendue par des situations se déroulant dans sa région et auxquelles il pourrait être confronté.

Montrer l'action de la police, c'est une forme de transparence et une manière de rendre compte à la population de ce qui est réalisé avec les deniers publics. Ce genre de reportage peut renforcer la confiance du public dans les institutions judiciaires et policières du pays. Les services de police y trouvent un avantage à montrer les conditions dans lesquelles ils sont amenés à travailler et à pouvoir prodiguer de manière directe ou indirecte des conseils de prévention.

Enfin, pour autant que ces émissions restent informatives et évitent de tomber dans la psychose ou le voyeurisme, elles peuvent également contribuer à renforcer le sentiment de sécurité du citoyen.

17.03 Joseph Arens (cdH): Une étude globale me semblerait intéressante pour connaître l'impact réel de ces émissions sur le public.

draagwijdte door de circulaire van 10 oktober 1995 van mijn departement en de circulaire van 30 april 1999 van de procureurs-generaal wordt gepreciseerd. De toekomstige deontologische code van de politie zal die bepalingen weldra aanvullen.

Bij mijn weten heeft er geen wetenschappelijke evaluatie plaatsgevonden. Meestal spreken dergelijke uitzendingen tot de verbeelding van het publiek omdat ze zo spectaculair zijn en omdat ze situaties in beeld brengen waarmee de kijkers vertrouwd zijn. Ze dragen bij tot de transparantie en geven een idee van wat er met de staatsgelden gebeurt. Ze kunnen het veiligheidsgevoel verhogen.

17.03 Joseph Arens (cdH): Een allesomvattend onderzoek van de invloed op het publiek zou interessant zijn.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

18 Question de Mme Valérie Deom au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la qualité d'agent de police judiciaire des agents des sociétés de transport en commun" (n° 1319)

18 Vraag van mevrouw Valérie Deom aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de hoedanigheid van agent van gerechtelijke politie van de ambtenaren van de openbare vervoermaatschappijen" (nr. 1319)

18.01 Valérie Deom (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, bien que les agents des sociétés de transport en commun soient investis de leur mandat d'officier de police judiciaire et désignés à cet effet par les pouvoirs régionaux, le législateur fédéral reste compétent pour légiférer en la matière, notamment par le biais d'arrêtés royaux.

A cet égard, on peut citer l'arrêté royal du 18 décembre 2002. Celui-ci modifie l'arrêté royal du 11 octobre 1997 relatif aux modalités particulières de la concertation, visant à déterminer l'emplacement et

18.01 Valérie Deom (PS): Het Comité P wijst op een aantal problemen met betrekking tot de omschrijving van de taken en het wettelijk karakter van het optreden van de beambten van de maatschappijen voor openbaar vervoer die met een mandaat van gerechtelijke politie zijn bekleed. Het onderstreept tevens dat de

les circonstances d'utilisation des appareils fixes fonctionnant automatiquement en l'absence d'agent qualifié, et destinés à assurer le respect sur la voie publique de l'application de la loi relative à la police judiciaire et des arrêtés pris en exécution de celle-ci. Cet arrêté modifie l'article 3, 12° de l'arrêté royal du 1er décembre 1975, portant règlement général sur la police de la circulation routière et donnant aux agents des sociétés de transport en commun, dans l'exercice de leur fonction et investis d'un mandat de police judiciaire, la qualité d'agents qualifiés pour veiller à l'exécution des lois relatives à la police de la circulation routière, ainsi que des règlements pris en exécution de celles-ci, et ce, pour certaines infractions déterminées notamment par arrêté royal.

Ainsi, ces agents assermentés peuvent, entre autres, exiger la présentation de la carte d'identité et, en cas de refus, maintenir sur place la personne jusqu'à l'arrivée de la police. Ils sont également autorisés à dresser des procès-verbaux.

Une série de réglementations régionales et fédérales – circulaires ministérielles, décrets, arrêtés royaux – tentent de préciser les missions de police judiciaire confiées aux agents des sociétés de transport en commun. Toutefois, sur le terrain – et l'actualité l'a encore montré –, le manque de clarté et de précision, voire même la contradiction dans les textes, semblent évidents.

Dans son rapport d'activités 2002, le comité P souligne déjà que la base légale dans laquelle doivent s'inscrire les activités des agents n'a pas été clairement délimitée, de sorte que leurs missions les amènent parfois à empiéter, si pas sur le domaine des activités strictement policières, du moins sur l'exercice de la fonction générale de police. Ce rapport précise également que, dans les rangs des agents, on continue à se poser des questions sur la légalité d'une intervention effectuée en cas d'infraction, et dans l'attente de services de police réguliers.

Or, force est de constater que malgré ce rapport et les nombreuses interpellations des syndicats représentant le secteur, malgré l'actualité encore prégnante à ce niveau, aucun texte spécifique n'a été adopté à ce jour en vue de délimiter de manière indiscutable ou à tout le moins de manière plus précise, la nature exacte de ces missions.

Sans vouloir remettre en cause ni la répartition des compétences qui existe entre les Régions et l'Etat fédéral sur cette problématique, ni le principe de compétence exclusive, on constate en outre qu'il n'y a aucune harmonisation entre les législations, ce qui, à notre avis, accentue encore le problème d'insécurité juridique.

Le législateur a prévu une série de mécanismes de coopération entre les différents niveaux de pouvoir afin de pallier à la complexité de notre système institutionnel. Dans ce contexte, pour garantir une meilleure sécurité juridique, voire une sécurité tout court, tant à l'égard du citoyen que des travailleurs de ce secteur, ne serait-il pas opportun de prévoir la mise en place d'un accord de coopération entre l'Etat fédéral et les Régions, tel que le prévoit l'article 92 bis, §1er, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, à savoir un accord de coopération volontaire?

Pouvez-vous me répondre clairement, monsieur le ministre, en me

wettelijke grondslag van dat mandaat nog altijd niet duidelijk is afgebakend. De vakbonden uit die sector hebben zich in dezelfde zin uitgelaten.

De federale en de gewestelijke normen op dit gebied zijn niet gestroomlijnd en er bestaat geen tekst die de aard van de aan de betrokken agenten toevertrouwde taken afbakt.

Kan de minister deze taken duidelijk omschrijven?

Zou het niet gepast zijn om de wetgeving via een samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de Gewesten te coördineren en aan te passen om het publiek en de beambten een grotere veiligheid te garanderen?

fournissant le cas échéant une liste exhaustive de ces missions?

En outre, ne serait-il pas opportun d'adopter au plus vite une législation coordonnée et adaptée aux difficultés du terrain et aux interrogations des agents concernés en recourant, par exemple, comme on vient de l'évoquer, à la technique de l'accord de coopération?

18.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chers collègues, bien que les Régions confient à certains membres du personnel des sociétés de transport en commun la qualité de titulaire d'un mandat de police judiciaire, les missions légales de ces agents sont clairement définies. Dans la pratique, ils s'acquitteraient d'activités de surveillance qui relèvent de l'application de la loi du 10 avril 1990 sur les entreprises de gardiennage et pour lesquelles la base juridique est inexistante ou du moins contestable.

Le ministre des Transports de la Région de Bruxelles-Capitale a récemment attiré mon attention sur cet état de fait. J'ai donc chargé mon administration d'étudier ce problème et de me soumettre des propositions concrètes pour clarifier la situation.

J'aimerais ne pas anticiper sur le résultat de ces travaux, mais si l'accord de coopération que vous proposez s'avère être utile ou indispensable, je ne manquerai pas de prendre une initiative allant dans ce sens.

Les agents des sociétés de transport en commun, investis d'un mandat de police judiciaire, sont chargés de constater les infractions en matière de police des transports de personnes et de police de la circulation routière.

Ces missions sont précisées dans toute une série de réglementations régionales et fédérales. Les tâches qui incombent légalement à ces agents sont explicitement définies dans des circulaires ministérielles régionales.

Dans l'exercice de leurs missions, ces agents de police judiciaire peuvent interroger toute personne sur tout fait dont la connaissance est utile à l'exercice de la surveillance ou à la recherche de la constatation des infractions, ou exiger la présentation de la carte d'identité, ou encore, en cas de refus, maintenir sur place la personne, jusqu'à l'arrivée d'une force de police requise. En cas de doute, ils pourront procéder à la vérification de l'identité déclarée auprès des services compétents. Ils peuvent requérir, dans l'accomplissement de leurs missions, l'assistance de la police locale ou fédérale. Les procès-verbaux qu'ils dressent font foi, jusqu'à preuve du contraire, et une copie en est adressée au contrevenant dans les huit jours de la constatation des infractions.

Par ailleurs, je pense que le débat entamé doit inclure un volet sur la coordination entre les services de police et les services de sécurité des sociétés de transport en commun. Par contre, il n'est pas à l'ordre du jour de créer de nouveaux services de police.

18.03 Valérie Deom (PS): Monsieur le président, je remercie le

18.02 Minister Patrick Dewael: De wettelijke opdrachten van die beambten zijn volgens mij voldoende duidelijk omschreven. In de praktijk zouden ze echter bewakingsopdrachten uitvoeren, waarvoor geen of een twijfelachtige wettelijke basis bestaat. Ik vroeg mijn administratie dat probleem te bestuderen. Indien het samenwerkingsakkoord dat u voorstelt nuttig of onontbeerlijk blijkt, zal ik een initiatief in die zin nemen.

De beambten van de openbare vervoersmaatschappijen met een mandaat van gerechtelijke politie, zijn belast met de vaststelling van inbreuken. Bij de uitvoering van die opdracht mogen ze, in het kader van het toezicht of van de opsporing en de vaststelling van inbreuken, elke persoon ondervragen; eisen dat de identiteitskaart wordt getoond; wanneer betrokkene weigert, deze vasthouden tot de opgeroepen politiedienst ter plaatse is. In geval van twijfel, kunnen ze bij de bevoegde diensten nagaan of de meegedeelde identiteit wel klopt. Ze kunnen bijstand van de lokale op de federale politie vorderen. De processen-verbaal die ze opstellen hebben bewijskracht zolang het tegendeel niet is bewezen. De overtreders ontvangen er een kopie van.

De coördinatie tussen de politiediensten en de veiligheidsdiensten van de openbare vervoersmaatschappijen moet worden opgenomen in het aan gang zijnde debat. Het ligt echter niet in de bedoeling nieuwe politiediensten op te richten.

18.03 Valérie Deom (PS): De

ministre pour sa réponse.

En ce qui concerne évidemment les missions qu'ils peuvent remplir, notamment demander la carte d'identité, maintenir la personne jusqu'à l'arrivée de la police, cela semble relativement clair. Cependant, sur quels types d'infractions peuvent-ils intervenir en qualité d'agents de police judiciaire? Moi-même, en examinant le dossier, j'ai relevé comme vous diverses missions précisées dans toute une série de textes et, sous réserve d'une analyse juridique plus pointue, il me semble d'ores et déjà que l'arrêté royal du 18 décembre 2002 est en contradiction avec un décret de 1999 de la Région wallonne.

En la matière, il y a malgré tout - et le rapport du Comité P le souligne - une nécessité de clarifier les choses. Il existe des circulaires régionales. Manifestement, d'après le secteur, elles ne sont pas suffisantes pour clarifier les missions ou du moins les infractions pour lesquelles les policiers peuvent intervenir. Par contre, je remercie le ministre de bien vouloir examiner sous un angle positif la nécessité d'un éventuel accord de coopération, afin de clarifier davantage la situation. Je serai très attentive quant au suivi de ce dossier. Pour le reste, je prends acte de la réponse de M. le ministre.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

19 Vraag van de heer Stijn Bex aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de Iraanse asielzoekers" (nr. 1328)

19 Question de M. Stijn Bex au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les demandeurs d'asile iraniens" (n° 1328)

19.01 Stijn Bex (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil een aantal vragen stellen over een dossier waarmee u reeds sinds uw aantreden wordt geconfronteerd. De eerste protestacties van misnoegde Iraanse asielzoekers dateren van juni 2003 en vonden plaats in de Brusselse Miniemenkerk. In september werd ook de campus van de ULB bezet en groeide de groep actievoerders aan.

Ik heb u reeds gezegd in een uiteenzetting op 13 november in de plenaire vergadering dat ik begrijp dat u niet met mensen wil onderhandelen onder de druk van een hongerstaking. Dat neem niet weg – en ik heb dat toen ook gezegd – dat ik van mening ben dat het wel goed zou zijn geweest om in een discrete ontmoeting te voorzien met de woordvoerders van de actievoerders als de hongerstaking werd stopgezet. Daarin zou u dan uw standpunt hebben kunnen toelichten. Op 13 november hebt u daarop positief gereageerd en gezegd dat u zich bereid had getoond, in een gesprek met mevrouw Deproost, waarnemend directeur van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, om een gesprek, maar geen onderhandelingen, aan te gaan als de actie werd stopgezet.

Ik denk dat het goed was geweest dat u of uw diensten in zo'n gesprek de criteria duidelijk hadden gemaakt die zouden worden gehanteerd bij de afhandeling van de nieuwe dossiers, want ik denk dat dit heel wat ongenoegen achteraf had kunnen vermijden.

Als reden voor hun nieuwe actie – zowel in de Brusselse

opdrachten zijn duidelijk. Het soort overtredingen waarbij ze kunnen optreden is dat minder. Er is blijkbaar een tegenstrijdigheid is tussen het koninklijk besluit van 18 december 2002 en een decreet van 1999 van het Waalse Gewest. Een verduidelijking van de taken alleen zou dus niet volstaan.

Tot slot dank ik de minister dat hij onderzoekt of een nieuw samenwerkingsakkoord opportuun is.

19.01 Stijn Bex (sp.a-spirit): Dans le dossier des demandeurs d'asile iraniens, le ministre a déclaré lors de la séance plénière du 13 novembre 2003 qu'il était prêt à dialoguer. Cela aurait été une bonne chose si les intéressés avaient su clairement quels critères sont utilisés. A présent, ils ne comprennent pas que certains dossiers sont déclarés recevables et que la grande majorité est déclarée irrecevable en dépit du fait que les mêmes arguments sont avancés par les demandeurs.

Pourquoi le ministre n'a-t-il pas dialogué après que la grève de la faim a pris fin? Ce dialogue n'ayant pas eu lieu, comment les intéressés ont-ils été informés? Quels critères l'Office des étrangers a-t-il utilisés au moment de statuer sur la recevabilité? A-t-il tenu compte des informations de nature audiovisuelle de l'ambassade iranienne? Les services du

Minierenkerk als in de Gentse Rabotkerk – halen de Iraniërs namelijk aan dat de afwikkeling van hun dossiers niet loopt zoals zij verwacht hadden. De mensen begrijpen niet waarom het dossier van sommigen wel ontvankelijk wordt verklaard en dat van anderen niet, terwijl zij zich allemaal beroepen op dezelfde argumenten. Het feit dat reeds herhaaldelijk hongerstakingen actievoerders met ernstige letsels in het hospitaal werden opgenomen, wijst opnieuw op de overtuiging waarmee deze mensen actie voeren.

ministre appliquent-ils le principe de précaution? Quand le rapport annuel du Commissariat général sera-t-il soumis au Parlement? Le ministre sait-il combien de dossiers ont été réintroduits?

België heeft het Iraanse regime al een aantal keren veroordeeld wegens het schenden van de mensenrechten. Toch heeft u tot dusver altijd beweerd dat het voor afgewezen vluchtelingen volstrekt mogelijk is om veilig terug te keren naar Iran. Als parlementsleden zijn wij als het ware verplicht om u in dezen op uw woord te geloven. Bij de bespreking van uw beleidsnota in deze commissie heb ik erop aangedrongen dat wij in het Parlement spoedig het jaarverslag van het commissariaat-generaal zouden ontvangen, zodat wij een grondig inzicht kunnen verwerven in het beleid van het commissariaat-generaal. U beloofde toen dat daarvan spoedig werk zou worden gemaakt.

In De Standaard van 30 december 2003 verklaarde de heer Roosemont van de Dienst vreemdelingenzaken dat de mensen die hun dossier tot die datum ontvankelijk verklaard zagen hun aanvraag konden staven met videobanden en krantenknipsels over hun acties. In De Tijd van 30 december 2003 verklaarde u dat de dienst Vreemdelingenzaken de dossiers van de Iraniërs op een wettelijke en objectieve manier onderzoekt. Zonder dit ter discussie te stellen, wil ik u toch een aantal vragen stellen.

Waarom bent u, eenmaal de hongerstaking op 14 november werd stopgezet, niet in gesprek getreden met de betrokkenen, althans volgens mijn informatie? Ik neem aan dat er wel op een of andere manier communicatie met deze mensen werd gevoerd en ik vroeg mij dan ook af op welke manier de betrokkenen wel werden geïnformeerd. Ik denk dat goede informatie in dezen ook veel valse hoop weg had kunnen nemen en veel van het nu bestaande ongenoegen had kunnen vermijden. Ik zou echt wel graag willen vernemen wat juist werd meegedeeld aan deze mensen en hoe dat is gebeurd.

Ten tweede wil ik u vragen welke criteria de dienst Vreemdelingenzaken hanteert in haar beslissing over de ontvankelijkheid van deze nieuwe dossiers, ingediend op basis van nieuwe feiten? Op welke wijze wordt hierbij rekening gehouden met de audiovisuele informatie waarover de Iraanse ambassade beschikt? Ik denk dat uw diensten wel kunnen uitgaan van de informatie die zij ook uit kranten hebben kunnen halen en de publiciteit die daarrond is ontstaan, maar wij weten uiteraard niet over welke informatie de Iraanse ambassade beschikt. Ik vroeg mij dan ook af of u kan aantonen dat uw diensten bij hun beslissingen uitgaan van het voorzichtigheidsprincipe.

Een volgende vraag is wanneer volgens u het jaarverslag van het commissariaat-generaal aan het Parlement zal worden voorgelegd?

Tot slot wil ik u hieraan toegevoegd nog vragen of u een overzicht

kunt geven van het aantal dossiers dat opnieuw werd ingediend na het stopzetten van de hongerstaking? Wat is de staat van deze dossiers? Aangezien deze vraag niet schriftelijk werd doorgegeven, begrijp ik dat u hier vandaag geen concrete informatie over kunt verschaffen. Ik zou het appreciëren als dat wel zo zou zijn.

19.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb al vroeger aangegeven dat het onderzoek van een asielaanvraag verloopt volgens de wettelijk vastgestelde procedure. Ik wil nog eens – ten overvloede – opmerken dat het niet gaat om een onderhandeling die moet worden gevoerd. In de vraagstelling worden een aantal elementen naar voren gebracht van gecreëerde hoop en gecreëerde verwachtingen die mij sterken in de overtuiging dat elke asielaanvraag individueel moet worden onderzocht door de geëigende instanties en dat alle vragen die specifiek zijn uitgegaan van de groep Iraanse hongerstakers juist beoogden van dat kader af te wijken. Het is door zich te organiseren in groep en door de indruk te geven dat men een collectieve maatregel wou afdwingen, dat er een kortsluiting is ontstaan. Ik ga ervan uit dat een groep die optreedt – al dan niet in hongerstaking – niet meer rechten zou mogen hebben en kan hebben dan de duizenden andere gewone asielaanvragers.

Ik wil beklemtonen dat er een contact heeft plaatsgehad tussen mijn kabinetschef en de heer Roosemont enerzijds en de advocaten van de betrokkenen anderzijds – er heeft wel degelijk een contact plaatsgehad – waarin deze principes van individuele behandeling en de mogelijkheid om een nieuwe aanvraag in te dienen op basis van nieuwe elementen, nog eens zijn benadrukt. Het is precies toen de raadsleden naar buiten gingen en voor de media commentaar gaven over allerlei dingen die zij zouden hebben verkregen – quod non – dat ik heb verboden dat er nog naast de geëigende asielinstanties contacten zouden worden georganiseerd.

Telkens een dergelijk contact zou plaatshebben, zou men daaraan immers een dimensie of een interpretatie geven die niet correct is.

Ik wijs er ook op dat de asielinstanties hun beslissing tot toekenning van het vluchtelingenstatuut baseren op de bepalingen van de Conventie van Genève, maar dat weet u ook. De kennisgeving van een negatieve beslissing in het kader van een asielprocedure houdt in dat de asielinstanties het dossier individueel hebben onderzocht en dat de gegevens die door de aanvragers werden aangebracht, onvoldoende waren om het asielverzoek ontvankelijk te verklaren of aan de betrokkene de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen.

De beslissingen die door de dienst Vreemdelingenzaken worden genomen, zijn gebaseerd op artikel 52 van de vreemdelingenwet. Hierin wordt bepaald dat een asielaanvraag onontvankelijk kan worden verklaard, ten eerste, om zuiver technische redenen, ten tweede, als ze duidelijk is gebaseerd op redenen die met asiel niets te maken hebben, en ten derde, als ze duidelijk ongegrond is, met andere woorden, als de vreemdeling geen gegronde vrees voor vervolging aanbrengt.

In het kader van het ontvankelijkheidsonderzoek van de asielaanvraag spreekt het voor zich dat de Belgische overheid geen contact heeft met de overheid van het ontvluchte land, en dat zij zich dus niet tot de Iraanse ambassade heeft gericht. Ik kan u trouwens verzekeren dat

19.02 **Patrick Dewael**, ministre: L'examen d'une demande d'asile suit une procédure établie par la loi. Il ne s'agit pas d'une négociation que je dois mener personnellement. Les instances d'asile délivrent le statut de réfugié sur la base des dispositions de la Convention de Genève. Chaque demande d'asile est considérée individuellement. En l'espèce, on a cherché à imposer une mesure collective. Un entretien a eu lieu entre mon cabinet, M. Roosemont, de l'Office des étrangers, et les avocats des grévistes de la faim. Si de nouveaux éléments avaient été apportés au dossier, une nouvelle demande pouvait être introduite. Les déclarations publiques inexactes faites par les avocats par la suite ont, pour ma part, définitivement fermé la porte.

Les décisions prises par l'Office des étrangers sont, comme on le sait, basées sur l'article 52 de la loi sur les étrangers. Cet article énumère les dispositions sur la base desquelles une demande peut être déclarée irrecevable. Dans le cadre de l'examen de la recevabilité, le gouvernement belge n'a aucun contact avec le pays d'origine du réfugié ou l'ambassade du pays. Les principes de prudence, d'impartialité et d'équité sont d'application lors de l'examen d'une demande. Toute forme d'ingérence politique est contraire aux procédures et à l'impartialité qui s'impose.

Entre le 24 novembre 2003 et le 20 janvier 2004, 568 demandeurs d'asile iraniens ont introduit une demande. Il a été procédé à 405 entrevues. A ce jour, 238 demandes ont été déclarées irrecevables et 35 recevables.

de Belgische overheid bij het onderzoek van elke asielaanvraag de principes van voorzichtigheid, onpartijdigheid en billijkheid ten volle toepast. Nogmaals, ik denk dat elke vorm van politieke inmenging, waarbij de beslissingen van de geëigende asielinstanties als het ware een tweede keer zouden worden onderzocht door de minister op politieke basis, afbreuk doet aan de procedures en de onpartijdigheid waarmee deze procedures moeten worden afgehandeld.

Ik kan u wel de cijfers meedelen, want ik had ze toevallig bij mijn dossier gevoegd. Voor de periode van 24 november 2003 tot 20 januari 2004 zijn er 568 asielaanvragen door Iraanse onderdanen ingediend. Er zijn ook 405 interviews afgenomen. Tot nu toe zijn 238 aanvragen onontvankelijk en 35 aanvragen ontvankelijk verklaard. Het is mij trouwens opgevallen dat naast de groep van Iraanse hongerstakers, die een tijd aan de ULB hebben verwijld, nog tientallen nieuwe aanvragen zijn ingediend op basis van argumenten die aanvankelijk alleen werden aangevoerd door zij die aan de ULB vertoefden.

U krijgt dus onmiddellijk – en u ziet dat ook in de cijfers – het effect van een verspreiding: men doet iets op een bepaalde basis in de hoop – ik herhaal het – een verkapte collectieve beslissing uit te lokken. Daarover gaat het uiteindelijk. U kunt dat lezen in de verzoekschriften, die allemaal op basis van hetzelfde argument zijn opgesteld.

19.03 Stijn Bex (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

Ik wens nog drie punten aan te stippen. Ten eerste, ik denk toch dat het, zelfs na de foute communicatie van de advocaten en na het contact tussen de heer Rosen, uw kabinetschef en de advocaten, juist opportuun was om duidelijkheid te scheppen in plaats van dat men er het zwijgen toe deed.

19.04 Minister Patrick Dewael: Ik heb tot tweemaal toe een communiqué verspreid waarin ik gezegd heb dat al hetgeen onder andere meester Beauthier publiekelijk had verklaard, niet met de werkelijkheid strookte. Ik heb hem zelfs in een televisie-uitzending op de RTL een leugenaar genoemd. Hij heeft het nooit nodig geacht om daarop te antwoorden. Dat heeft mij gesterkt in mijn overtuiging dat hij inderdaad gelogen heeft en ook de mensen geen dienst bewijst die hij geacht wordt te verdedigen.

Wij hebben het daarjuist gehad over de rol die advocaten menen te moeten spelen in dat soort van procedures. Ik stel vast dat ze goed betaald worden op basis van een puntensysteem en dat ze door de veelheid van procedures die ze ontketenen, soms alles dienen behalve het belang van hun cliënten.

19.05 Stijn Bex (sp.a-spirit): Die opmerking heb ik zelf ook al van mijn contacten gehoord.

Overigens, ik denk niet dat de Iraanse azielzoekers naar RTL kijken. Hoe dan ook vind ik het nuttig dat u persoonlijk of via uw diensten met de betrokkenen communiceert.

19.06 Minister Patrick Dewael: Weet u dat de Iraanse actievoerders toen hebben postgevat voor de RTL-studio's? Ik ben ervan overtuigd

19.03 Stijn Bex (sp.a-spirit): Selon moi, en raison précisément de la communication erronée de la part de l'avocat, il convient d'autant plus qu'en tant que ministre, vous apportiez des clarifications.

19.04 Minister Patrick Dewael: C'est précisément ce que j'ai fait dans un communiqué. Je l'ai même ouvertement traité de menteur à la télévision. De tels avocats ne rendent pas service à ceux qu'ils doivent défendre.

19.05 Stijn Bex (sp.a-spirit): D'autres ont réagi de la même façon.

dat ze de uitzending wel bekeken hebben.

19.07 Stijn Bex (sp.a-spirit): Ten tweede, u hebt niet geantwoord op mijn vraag over het jaarverslag.

19.07 Stijn Bex (sp.a-spirit): Vous n'avez pas non plus répondu à ma question concernant le rapport annuel.

19.08 Minister Patrick Dewael: Ik ben vergeten die vraag te beantwoorden. Mijn kabinetschef zei mij dat hij de brieven vanmorgen heeft geparafeerd. Dat betekent dat, in de afwerking van de dossiers, ik daar binnen de komende 24 uur mijn handtekening onder plaats.

19.08 Patrick Dewael, ministre: J'aurai apposé ma signature dans les 24 heures.

19.09 Stijn Bex (sp.a-spirit): Dank u, mijnheer de minister.

Mijnheer de minister, ten derde wilde ik toch nog een fundamentele opmerking maken bij de manier waarop u zich verschuilt. Ik wilde dit laatste woord eigenlijk niet gebruiken, maar het zat in mijn hoofd, vandaar dat ik het toch zeg. Ik wil u van verschuilen echter zeker niet betichten. In uw verleden als Vlaams minister-president heb ik u vaak op de Bühne het primaat van de politiek zeer nadrukkelijk horen verdedigen. Dat klopt, en op het vlak van de nationalisatieprocedure die hier in het Parlement wordt gevoerd, ben ik er bijvoorbeeld ook een groot voorstander van om dat door een administratie te laten afhandelen, zodat wij als parlementsleden die dossiers niet meer individueel moeten bekijken. Volgens mij is dat niet de taak van het Parlement.

19.09 Stijn Bex (sp.a-spirit): J'estime que le ministre se retranche derrière la primauté du politique. A mes yeux, la question de la naturalisation doit relever des compétences de l'administration et non du Parlement. Mais le Parlement doit toutefois pouvoir comprendre la procédure mise en œuvre par l'administration. En tant que parlementaire, comment puis-je obtenir les informations nécessaires à cet égard?

Ik ben ervan overtuigd dat het Parlement een duidelijk inzicht moet krijgen in de manier waarop de administratie beslissingen neemt. Ik neem aan dat u daarin als minister een duidelijk inzicht hebt, maar ik denk dat het ook nodig is, om onze controlefunctie ten volle te kunnen uitoefenen, dat ook wij daarin een inzicht hebben. Misschien kunt u mij met al de ervaringen die ik ontbeer, uitleggen hoe ik als parlements lid aan meer informatie kan komen over de manier waarop de dienst Vreemdelingen zaken inhoudelijk zijn beslissingen motiveert en hoe wij daarop eventueel zouden kunnen reageren.

19.10 Minister Patrick Dewael: Mijnheer Bex, ik denk dat dit niet kan vermengd worden met het gegeven van het primaat van de politiek. Ik ben een vurig verdediger van het primaat van de politiek waar het gaat om een politieke verantwoordelijkheid. Vaak zie ik hoe het leden van de regering moeilijk of onmogelijk wordt gemaakt om een beslissing te nemen omwille van bijvoorbeeld – ik houd het bij dat voorbeeld – bindende adviezen van de administratie. "Bindende adviezen" heb ik altijd een contradictio in terminis gevonden. In die materies waarin de politiek behoort te beslissen, moet het de politiek ook toegelaten zijn dat te doen.

19.10 Patrick Dewael, ministre: La discussion relative à la primauté du politique est totalement hors de propos en l'occurrence. Les avis contraignants de l'administration empêchent parfois les responsables politiques d'émettre un jugement. Mais il s'agit là d'une toute autre question. En l'espèce, des cas individuels doivent être soumis à une institution de nature quasi juridictionnelle. La seule interférence politique autorisée dans ce cadre concerne le fonctionnement du service. Je puis intervenir à l'encontre des arriérés inadmissibles mais pas dans le cadre de l'examen de dossiers individuels.

In die zaak gaat het om iets anders, dat niet met mekaar vermengd mag worden. Hier gaat het om individuele procedures die voorgelegd worden aan quasi jurisdictionele instanties. Het is niet helemaal een zaak van een rechtbank of een hof, maar toch quasi jurisdictioneel. Elke interferentie door de politiek moet dus worden vermeden.

Wat politiek gezien wel kan en moet gebeuren, is nagaan of de procedures effectief op een correcte manier verlopen, niet voor elk individueel geval, maar wel wat betreft de wijze waarop de asielpcedures worden doorlopen alsook wat betreft de werkwijze

van de dienst Vreemdelingenzaken en van de instanties in beroep.

Bij een te grote achterstand bij de beroepsinstanties of de Raad van State moet politiek opgetreden worden om een verbeterde, geïndividualiseerde behandeling mogelijk te maken. Dat is de taak van de minister en het Parlement.

In die zin ga ik graag in op uw suggestie als u meent dat in een reeks van beslissingen bepaalde regels miskend zijn. Hier kan u inderdaad vragen over stellen. U kunt dit echter niet in het individueel geval dat, volgens mij, enkel behoort tot de dienst Vreemdelingenzaken en in geval van beroep tot het commissariaat-generaal en de commissie voor Beroep waar effectief achterstanden zijn. Dit is ook de vraag van de dienstdoende voorzitter. Het is effectief niet te dulden dat men meerdere jaren op een uitspraak moet wachten. Hier moet politiek tegen opgetreden worden.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.07 uur.
La réunion publique de commission est levée à 12.07 heures.*